

I. R. I. A.
SEZONUL1: INITIATUL
EPISODUL2: CELE 500 DE MII DE LAZI

Autor

Andrei Serban

Scenariu original

INT. DORMITORUL MARELUI MAESTRU. NOAPTEA.
Copyright:0354/23.01.2024/DACINSARA

Ayaju, de cand a devenit Mare Maestru, s-a mutat in dormitorul si in cabinetul de lucru al Marilor Maestrii ai Ordinului.

Este noapte, Ayaju este imbracat si pune pe cap gluga robei, ia Toiagul Negru de Abanos si iese din dormitor.

INT. ANTICAMERA DORMITORULUI MARELUI MAESTRU. NOAPTEA.

Ayaju face doi pasi si loveste ceva care este pe podea. Amos, Ucenicul lui, se trezeste brusc.

AMOS
Ce, ce?

AYAJU
Taci, Amos.

AMOS
Mare Maestru.

AYAJU
Culca-te la loc. Ne vedem dimineata.

Ayaju il ocoleste pe Amos.

AMOS
Iar plecati, Mare Maestre?

Ayaju nu-i raspunde, deschide usa anticamerei si iese, inchizand usa in urma lui. Amos se uita o clipa la usa inchisa, dupa care se culca la loc.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. NOAPTEA.

Ayaju iese din Casa Numerelor si porneste pe aleea centrala a cimitirului.

Luna este mare si lumineaza pe cerul senin. In cimitir se vede destul de bine. Ayaju ajunge la mormantul Marilor Maestrii, scoate o cheie pe care o are prinsa cu un lant subtire de brau si deschide usa de fier, intra in mormant, inchide usa in urma lui si-i se aud pasii care coboara scarile de piatra.

INT. MORMANTUL MARILOR MAESTRII. NOAPTEA.

Ayaju coboara scarile de piatra si se indreapta spre o nisa dintr-un perete. Pe nisa sunt scrise 4 siruri de numere. Ayaju ingenunchiaza, lasa capul in piept si pune Toiagul Negru de Abanos pe crestetul capului.

AYAJU

Mare Maestre Okigbo vegheaza-mi
drumul alaturi de toti Marii
Maestrii care au fost de la-
nceputul inceputurilor noastre.
Amin.

Ayaju mai sta o secunda, doua in genunchi, dupa care se ridica in picioare, se duce la masa dreptunghiulara de piatra, ridica Toiagul Negru de Abanos si cu putere il infige in podeaua de piatra. Masa dreptunghiulara incepe sa se miste si apar treptele de piatra de sub ea. Ayaju ia o torta de pe un perete, scoate un cremene din buzunar si aprinde torta. Cu torta in mana, Ayaju coboara scarile, merge pe culoarul ingust pana la camera mica, ia de pe pedestalul de piatra obiectul de fier format din doua bucati unite la mijloc, il pune in urma de pe peretele de piatra care incepe sa se deschida. Ayaju iese prin acea deschizatura.

EXT. LUMEA ALBA. NOAPTEA.

Ayaju este pe un perete de stanca alba de unde porneste o carare care duce jos la Padurea Alba. Este noapte si in Lumea Alba, iar pe cer sunt doua Luni, una mare, rotunda si luminoasa, asa cum este pe cerul Cetatii Albastre si a doua doar jumătate, dar la fel de stralucitoare pe cerul senin.

Ayaju coboara poteca cu torta aprinsa in mana, este precaut si cerceteaza locul pe unde merge.

Ayaju a ajuns la Padurea Alba si intra in interiorul ei. Ayaju merge hotarat, dar se uita cu mare atentie in jurul lui.

Ayaju ajunge la o cabana din lemne albe, deschide usa, lasa torta aprinsa pe un suport prins in perete langa usa si intra in casa.

INT. CASA ALBA. NOAPTEA.

In interiorul casutei este doar un pat, o masuta si un scaun din lemne albe. Ayaju se intinde pe pat si inchide ochii. Marele Maestru sta asa lnistit. Prin mica fereastră a casutei albe se aude zgomotul fin al unui izvor.

Un vant patrunde, usor, in casuta alba. Din departare se aud, din cand in cand, tipete ca de pasari.

Pe patul lui, Ayaju se intoarce pe partea stanga, isi pune mana sub cap ca pe o perna si sta asa o clipa, doua, trei.

Un zgomot se aude langa casuta alba, Ayaju deschide ochii. In dreptul usii, uitandu-se fix la el, sta o caprioara alba. Are nasul negru, ochii negri, in rest blana ii este alba. Sta nemiscata si se uita fix la Ayaju. Acesta se uita si el la Caprioara Alba. Cei doi se privesc o clipa, doua, dupa care caprioara pleaca incet. Ayaju se ridica de pe pat si porneste după Caprioara Alba.

EXT. PADUREA ALBA. NOAPTEA.

Caprioara Alba este pe o poteca si are capul intors spre Casuta Alba din care iese Ayaju. Caprioara porneste incet pe poteca, Ayaju ia torta aprinsa in mana si porneste, incet, dupa Caprioara Alba. Ea merge prin spatele Casutei Albe, pe langa un lac mic si o ia pe o poteca ingusta printre copacii albi. Caprioara este urmata de Ayaju cu torta in mana. Poteca este paralela cu un parau subtire care se varsa in lacul mic de langa Casuta Alba. Caprioara merge incet pe aceasta poteca urmata, la doi, trei metri, de Ayaju cu torta in mana. Paraul este paralel cu poteca si se aude zgomotul lui. Ayaju o urmeaza pe Caprioara Alba si o studiaza. Pe blana ei sunt pete negre, ciudate, sub forma unor semne pe care Ayaju nu le cunoaste pentru ca nu le-a vazut niciodata.

Caprioara Alba se opreste in dreptul pietrei de sub care izvoraste paraul care se varsa in lacul mic de langa Casuta Alba. Caprioara ridica botul si-l priveste pe Ayaju care s-a oprit si se uita la ea. Ayaju se uita la piatra si face un pas inainte, brusc Caprioara Alba se sperie, Ayaju se opreste, dar Caprioara fuge si se pierde printre copacii Padurii Albe.

Ayaju se uita dupa Caprioara pana nu o mai vede, apoi se apropie de piatra si o cerceteaza. Sub piatra se afla o sabie cu lama lata de un portocaliu incandescent si cu manerul alb ca de sedef. Ayaju se apleaca, ridica sabia din parau si apropie palma stanga de lama incandescenta, dar o retrage imediat pentru ca-l frige, se uita la ea un timp, apoi o baga inapoi in apa paraului. Din acel loc se ridica putini aburi de apa, dupa care apa paraului devine cristalina si sabia se vede pe fundul micii ape.

Cerul incepe sa se lumineze de ziua, iar Ayaju porneste inapoi spre Casuta Alba.

Ayaju ajunge la lacul mic si trece pe langa Casuta Alba, apoi iese din Padurea Alba si incepe sa urce pe poteca de pe peretele muntelui, ajunge in deschizatura din perete si intra in ea.

INT. MORMANTUL MARILOR MAESTRII. NOAPTEA.

Ayaju scoate obiectul format din bucatile de fier de la locul lui, peretele incepe sa se inchida, pune obiectul pe pedestal si porneste pe culoarul ingust, urcand treptele de piatra.

Ayaju iese de sub masa dreptunghiulara, stinge torta si o pune la locul ei pe suportul din perete si scoate Toiagul Negru de Abanos de la locul lui. Masa dreptunghiulara de piatra incepe sa se inchida. Ayaju urca scarile de piatra pana la usa Mormantului, o deschide si iese, inchizand usa in urma lui. Se aude zgomotul cheii cu care se incuie usa.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Ayaju merge pe aleea centrala a cimitirului, s-a luminat bine de ziua, soarele a rasarit si razele lui lumineaza aleile si mormintele din cimitir. Ayaju ajunge la Casa Numerelor si intra in ea.

INT. CABINETUL REGAL. ZIUA.

Cabinetul Regal este o incapere mare care are pe pereti trofee de vanatoare, cerbi, mistreti si o blana mare de urs. Pe un perete este un tablou cu Blazonul Casei Regale. Intr-un colt este armura Regelui Okot cu coroana din aur albastru pe cap. Pe un alt perete este un semineu mare langa care sunt doua fotolii. O usa mare din sticla da spre o terasa mare unde se afla cateva scaune de lemn si doua masute mici din lemn sculptat.

In Cabinetul Regal se mai gaseste si o masa lunga din lemn masiv care are un scaun de lemn masiv cu spatar inalt. Pe scaun sta Regele Okot care tine in mana portretul Printesei Ukamaka. Pe masa sunt mai multe hartii si obiecte de scris.

O alta masa lunga pentru intruniri importante la care pot sa stea mai multe persoane se afla intr-o alta parte a incaperii. In capatul mesei este un jilt cu spatar inalt pe care este desenat Blazonul Casei Regale; iar in jurul mesei sunt mai multe scaune de lemn frumos sculptate.

Regele Okot este incruntat si se uita la portretul Printesei Ukamaka.

Aceasta are niste trasturi fine, foarte frumoase, ochi negri, de forma migdalata, o piele cafeniu- inchis, parul cret si prins in multe suvite. Buzele sunt foarte carnoase si rosii. Nasul este fin si cu varful usor ridicat. In portret, Printesa zambeste si doua gropite se formeaza in obrazii ei. Portretul ii arata putin si din bust, Ukamaka are sanii mici, dar, pentru ca sunt stransi de rochie, sunt bombati.

In Cabinetul Regal intra Lordul Down. De cum il vede, Regele Okot lasa portretul Printesei pe masa si-i se adreseaza.

OKOT

Ce vesti noi ai Lord Down?

DOWN

Bune, My Lord, bune.

OKOT

Sa le auzim.

DOWN

Regele Verde a consimtit la casatoria Voastra cu fiica lui, Printesa Ukamaka.

OKOT

(bate din palme)
Perfect, perfect.

DOWN

Dar...
(si Lordul se opreste)

OKOT

Mai e un dar?

DOWN

Sigur, e vorba de darul din partea Voastra pentru el.

OKOT

Pentru Regele Verde?

DOWN

Pentru a primi podoaba Regatului Verde, My Lord.

OKOT

Si cat e...plata, asta?

DOWN

500 de mii de lazi pline cu aur albastru si pietre pretioase.

Spune Lordul repede, de frica sa nu fie intrerupt de Rege.

Regele Okot este surprins de aceasta suma mare.

OKOT

Nu m-am asteptat la atat de mult.

DOWN

Este cam mult, asa este Sire, dar podoaba Regatului Verde merita efortul vostru.

Okot se uita la portretul Printesei Ukamaka, il ia in mana si-i mangaie fata.

OKOT

In visterie cat avem?

DOWN

Fara a tulbura mult nevoile urgente ale Cetatii Albastre, putem sa umplem 200 de mii de lazi.

OKOT

Si restul?

DOWN

M-am gandit, Sire, la niste solutii, doar sa le acceptati dumneavoastra.

OKOT

(enervat)

Spune totul pana la capat.

DOWN

Sire, trebuie sa semnati noi decrete: de dublare a birurilor, de triplare a taxelor, de rechzitionat animalele si aurul albastru de la populatia Cetatii Albastre si din satele din imprejurimi si un decret special pentru Ordinul Numerelor.

OKOT

(mirat)

Un decret special pentru Ordinul Numerelor?

DOWN

Da, Sire, Ordinul Numerelor este sub directa tutela a Majestatii Voastre.

(MORE)

DOWN (CONT'D)

Decretul trebuie sa oblige Ordinul sa creasca de 20 de ori taxele, sa-si vanda artefactele de valoare si sa predea visteriei tot aurul albastru pe care-l are.

Okot sta pe ganduri o clipa, doua, trei, apoi i se adreseaza Lordului Down.

OKOT

Si asa umplem 300 de mii de lazi?

DOWN

Mai multe, Sire, si putem sa ne salvam si o parte din visterie.

Regelui ii place acest plan si spune zambind.

OKOT

Sa vina la mine Marele Maestru Ayaju.

INT. UN HOL DIN PALATUL REGAL. ZIUA.

Lordul Down iese din Cabinetul Regal si inchide usa dupa el. Este ingandurat si porneste pe culoar. Merge pana la capat, coteste la stanga si intra intr-o alta incapere.

INT. CABINETUL LORDULUI DOWN DIN PALATUL REGAL. ZIUA.

Lordul Down este intr-o mica anticamera unde sunt doua birouri la care lucreaza 3 barbati. Peretii sunt plini cu rafturi pe care se afla carti si pergamente. Down ii face semn Secretarului Brun sa-l urmeze si intra intr-o alta incapere. Secretarul Brun se grabeste sa-si urmeze stapanul si inchide usa in urma lui.

Cabinetul de lucru al Lordului Down este auster, peretii sunt plini de rafturi cu carti si pergamente, intr-un colt este un pat de lemn pentru o singura persoana cu asternutul ravasit. In incapere mai este o masa lunga de lemn plina cu hartii care se afla langa singura fereastră din incapere.

Lorul Down se aseaza pe un jilt cu spatarul inalt pe care se alfa desenat blazonul familiei sale. Down este foarte ingandurat si se adreseaza Secretarului Brun.

DOWN

Secretare Brun, cat timp este plecat pe mare Nobilul M.?

BRUN
3 luni, Stapane.

DOWN
(adancit in ganduri)
3 luni...3 luni...

Si Down tace, un moment, doua. Brusc revine la realitate si-i spune Secretarului.

DOWN (CONT'D)
Trimite vorba Marelui Maestru Ayaju
ca este chemat de urgenta la Regele
Okot.

BRUN
Da, Stapane.

Si Brun saluta respectuos si iese din incapere. Down iar cade pe ganduri si vorbeste in barba.

DOWN
3 luni...3 luni...

INT. CABINETUL REGAL. ZIUA.

Pe masa de lucru a Regelui este asezat portretul Printesei Ukamaka.

Usa de la terasa este deschisa si afara se vede Regele Okot care se plimba cu pasi masurati in timp ce se gandeste. Regele se opreste si o adiere usoara de vant ii misca poalele hainei.

Usa Cabinetului Regal se deschide si intra Marele Maestru Ayaju, iar usa se inchide in urma lui. Ayaju face doi pasi si se uita dupa Okot pe care-l vede pe terasa, vrea sa indrepte acolo, dar privirea ii este atrasa de portretul Printesei Ukamaka de pe masa de lucru a Regelui. Ayaju se apropie de masa si cerceteaza cu atentie portretul Printesei, o clipa, doua, trei. Brusc, Ayaju este surprins de vocea Regelui Okot.

OKOT
E fumoasa, nu-i asa?

Ayaju tresare si face un pas inapoi, apoi se inclina in fata Regelui.

OKOT (CONT'D)
E foarte frumoasa, Ay.

AYAJU
 (zambind)
 Domnisoara Emilia era mult mai
 frumoasa.

Okot pufneste in ras si se apropie de jiltul sau de la masa de lucru.

OKOT
 Asa e prietene. Emilia a fost prima
 noastra dragoste. Hai, stai jos.

Si Regele se aseaza pe jiltul sau in timp ce Ayaju pe un scaun din fata mesei. Amandoi sunt joviali si-si vorbesc ca doi prieteni vechi.

AYAJU
 Ce par blond avea, Ok.

OKOT
 (zambind)
 Da, si ochii aia albastrii ne-
 nebuneau pe amandoi.

AYAJU
 Mai ales pe tine, Ok.

OKOT
 Taci din gura, Ay, ca si tu erai
 indragostit de ea.

AYAJU
 Eu eram timid.

OKOT
 (rade amuzat)
 Nu tie rusine sa minti asa. Tu ai
 pupat-o primul.

Si cei doi rad impreuna. Dupa un timp continua sa vorbeasca.

OKOT (CONT'D)
 Ce copilarie frumoasa am avut, Ay.
 (Ayaju zambeste in semn de
 aprobare)
 Cate nazbatii faceam.

AYAJU
 Aici tu erai liderul, Ok, trebuie
 sa recunosti.

OKOT
 Iar tu, bravul meu secund.

AYAJU

(rasand)

Asa e Ok, toata viata te-am urmat.

OKOT

(se uita atent la Ayaju si
vorbeste serios)

O sa ma ajuti si acum, Ay?

AYAJU

(devine si el serios)

Cred ca te referi la frumoasa
Printesa.

OKOT

M-am indragostit de ea, Ay.

(si Regele ia portretul in
maini)

O doresc ca un nebun. Trebuie sa
fie a mea, Ay.

AYAJU

Cine este?

OKOT

Printesa Ukamaka, fiica Regelui
Verde.

AYAJU

Acum esti Rege, Ok, cere-i mana de
la Regele Verde.

OKOT

Asta am si facut, Ay.

AYAJU

Si? Regele verde a spus: Da?

OKOT

A spus, Da, dar cu o conditie.

AYAJU

(se uita la Okot parca
presimtind ceva care nu o
sa-i placa)

Care conditie?

OKOT

(nu-i raspunde imediat, se
uita la portretul
printesei, o clipa, doua)

500 de mii de lazi pline cu aur
albastru si pietre pretioase.

AYAJU

(este surprins de aceasta
pretentie si tace o
clipa, doua, trei, in
timp ce se uita la Rege)

Cam mult, Ok.

(Regele nu spune nimic)

Enorm de mult, Ok.

(Regele se uita la
portretul Printesei fara
sa spuna nimic)

Si cum te-ai gandit sa faci rost de
atatea lazi? Visteria Regala le
poate umple pe toate?

OKOT

(ridica ochii si-l
priveste pe Ayaju)

200 de mii putem umple din Visteria
Regala cu aur albastru si cu pietre
pretioase. Ne mai raman 300 de mii.

AYAJU

Am impresia ca te-ai gandit deja,
cum sa umpli si aceste lazi.

OKOT

Da, vreau sa-mi redactezi 4 Decrete
Regale: de dublare a birurilor; de
triplare a texelor; de
rechizitionat animale si aur
albastru de la populatia Cetatii
Albastre si din satele din
imprejurimi si...unul special...

(Regele se opreste fara sa
continue fraza)

AYAJU

(se incrunta pentru ca
banuieste ca nu o sa-i
placa ce va auzi)

Si un Decret Regal Special,
banuiesc, pentru...

(Ayaju se opreste si el
fara sa termine
propozitia, fortandu-l pe
Rege sa continue)

OKOT

Ordinul Numerelor, da...

(termina propozitia
Regele)

AYAJU

(coboara privirea de la
Rege lamurit ca nu poate
sa-l faca sa se
razgandeasca)

Si care sunt noile porunci pe care
Ordinul Numerelor trebuie sa le
indeplineasca?

OKOT

Trebuie sa predati Visteriei Regale
tot aurul albastru pe care-l
aveti...

AYAJU

(intrerupandu-l pe Rege)
Nu avem aur albastru.

OKOT

(deranjat de acasta
intrerupere)

Bine, atunci sa vindeti toate
obiectele de pret pe le aveti si
toate artefactele, sa mariti de 4
si de 5 ori toate taxele pe care le
percepsti pentru intocmirea de acte
pentru cei din Cetatea Albastra si
din satele din imprejurimi.

Ayaju tace si se uita la Regele Okot, o clipa, doua, trei.
Dupa care spune.

AYAJU

Esti sigur ca Printesa Ukamaka
merita acest sacrificiu, Ok?

OKOT

(se uita din nou la
potretul printesei)

Merita un milion de lazi pline cu
aur albastru si cu pietre
pretioase, prietene. Merita mult
mai mult decat crezi tu, Ay.

Ayaju se uita la Okot in timp ce acesta priveste, ca un
indragostit, portretul Printesei Ukamaka.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Din Casa Numerelor iese un soldat care poarta un drapel
patrat cu Blazonul Regal. Este urmat de un alt soldat care
poarta un drapel mai mic, tot patrat, cu Blazonul Ordinului
Numerelor.

Apoi, apare Regina Halima urmata de Lucretia si de 4 majordoni care cara cosuri de nuiele. Ultimul iese din Casa Numerelor un Maestru nou al Ordinului.

Toti merg pe aleea centrala a cimitirului pana la Mormantul Regal. Pe usa de fier care este deschisa intra soldatul cu Blazonul Regal, urmat de Regina Halima, de doi majordoni si de Maestrul cel nou.

INT. MORMANTUL REGAL. ZIUA.

In fata nisei din perete unde se afla cosciugul cu trupul neinsufletit al Regelui Chinedu se opresc cei care au intrat in mormant. Regina Halima scoate, dintr-un cos de nuiele, o lumanare mare, groasa si alba. Lucretia scoate tamaie si o pune intr-un recipient, un majordon ia un manunchi de bete uscate si celalalt le aprinde cu doua cremene pe care le loveste intre ele, apoi, aprind lumanarea din mana Reginei si tamaia din recipientul care este tinut in mana de Lucretia.

Regina se apropie de nisa Regelui Chinedu, Lucretia misca recipientul din care iese fumul tamaii, iar noul Maestru incepe sa murmure siruri de numere pe care le citeste dintr-o carte.

Regina Halima asculta, tine lumanarea aprinsa in mana si sta in picioare langa nisa unde se afla trupul neinsufletit al Regelui Chinedu.

Noul Maestru se opreste din citit, Regina pune lumanarea aprinsa pe un suport special care este langa nisa din perete unde zace Regele Chinedu, iar Lucretia pune recipientul cu tamaia fumeganda langa lumanare.

Majordonii care au cosurile de nuiele, Lucretia si soldatul care poarta drapelul patrat cu Blazonul Casei Regale urca scarile de piatra si ies din mormant. Halima ramane singura, isi sterge lacrimile de pe obraz, mai sta o clipa, doua, trei si se uita la locul unde este inmormantat Chinedu. Face un pas si saruta placa de marmura care acopera nisa unde se afla trupul fara viata al Regelui Chinedu, se intoarce si pleaca.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Regina Halima iese din Mormantul Regal si grupul porneste, mai departe, pe aleea centrala a cimitirului. Dupa putin timp de mers, grupul ajunge in fata Mormantului Marilor Maestrii ai Ordinului Numerelor care are usa de fier deschisa. In mormant intra soldatul care poarta drapelul patrat cu Blazonul Ordinului Numerelor, Regina Halima, Lucretia si cei doi majordoni cu cosurile din nuiele.

INT. MORMANTUL MARILOR MAESTRII. ZIUA.

In interior un majordon aprinde un manunchi de nuiele uscate cu care aprinde lumanarea din mana Reginei Halima si tamaia din recipientul pe care-l tine in mana Lucretia. Noul Maestru incepe sa citeasca siruri de numere din cartea pe care o tine, deschisa, in mana.

Dupa cateva secunde Maestrul se opreste din citit si inchide cartea, Regina Halima pune lumanarea intr-un recipient din perete, langa nisa unde se afla trupul fara viata al Marelui Maestru Okigbo, Lucretia aseaza si ea recipientul cu tamaia care scoate fum langa lumanare, Regina se intoarce si pleaca, urca scarile de piatra spre iesire. Ea este urmata de soldatul cu drapelul patrat pe care este desenat Blazonul Ordinului Numerelor, de Lucretia si de cei doi majordoni care au cosurile din nuiele.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Soldatii cu drapelele pe care sunt desenate Blazoanele Casei Regale si a Ordinului Numerelor se indreapta spre intrarea in Casa Numerelor, in timp ce Regina Halima, urmata de Lucretia si de cei doi majordoni care cara cosurile de nuiele merg pe o alee secundara. Ele sunt urmate si de noul Maestru. In timp ce merg, Regina Halima spune.

HALIMA

E o zi frumoasa, Lucretia.
Vremurile pe care le traим, nu sunt
frumoase. Nu, Maestre Ugonna?

Noul Maestru merge cu privirea in jos si, cand isi aude numele, se grabeste sa raspunda.

UGONNA

Cum spuneti, dvs, Majestate.

HALIMA

Tu nu esti de acord?

Maestrul Ugonna nu raspunde. Grupul a ajuns intr-o rotonda care are in mijloc multe flori inconjurate de o alee cu pietre mici si albe. Pe marginea aleii sunt multe banci de lemn colorate in verde. In spatele bancilor sunt plantati copaci inalti a caror umbre acopera bancile de lemn.

Regina Halima se aseaza pe o banca de lemn si-i face semn Lucretiei sa se stea langa ea. In picioare ramane Maestrul Ugonna, iar la intrarea in rotonda raman cei doi majordoni.

HALIMA (CONT'D)

Nu mi-ai raspuns, Maestre Ugonna.

UGONNA
 (cu privirea in pamant)
 Ce stiu eu, Majestate. Cum spuneti
 dvs. asa este.

HALIMA
 Esti Maestrul nou, asa-i?

UGONNA
 Da, Majestate, sunt Maestrul care a
 ocupat locul liber dupa ce Maestrul
 Ayaju a fost numit Mare Maestru.

HALIMA
 Am inteles ca a fost un examen
 greu. Multi Scribi vroiau sa devina
 Maestru.

UGONNA
 Toti aveau acest drept, Majestate,
 doar 3 nu s-au prezentat la examen.

HALIMA
 Deci, esti cel mai bun din toti
 Scribii.

UGONNA
 Nu ma consider cel mai bun, doar
 cel mai ambitios.

HALIMA
 Cati slujitori are Ordinul
 Numerelor?

UGONNA
 Un Mare Maestru, 6 Maestrii, 36 de
 Scribi si 216 Ucenici. Adica 259 de
 sujitori ai Casei Regale,
 Majestatea Voastra.

HALIMA
 Am inteles ca Marele Maestru tine
 mult la dumneata.

UGONNA
 Ma intimideaza ce-mi spuneti,
 Majestate, eu simt ca dragostea
 Marelui Maestru se varsa la fel
 peste toti slujitorii Ordinului
 nostru.

HALIMA
 (ironic)
 E, nu chiar peste toti.
 (MORE)

HALIMA (CONT'D)

Dar i-a spune-mi altceva, Maestre.
Ce noutati mai sunt dupa o luna de
cand stralucitul nostru Rege a
emis, deja celebrele sale decrete?

Ugonna nu raspunde, are privirea in jos si nu spune nimic.
Atunci Lucretia intervine ca sa-l incurajeze.

LUCRETIA

Maestre Ugonna, stim ca vestile nu
pot sa fie din cele mai bune, dar
Regina mama vrea doar sa afle cele
mai noi informatii. Nu te teme, nu
va fi folosit nimic impotriva
dumitale sau a Ordinului.

Maestrul Ugonna pare ca s-a linistit un pic si ridica
privirea din pamamant.

UGONNA

Majestate, Decretele Regale sunt
acceptate greu de oameni.

HALIMA

Cum altfel, Maestre, daca trebuie
sa alimenteze nebunia unui om?

Maestrul Ugonna tace, lasa privirea in jos speriat de
afirmatia Reginei Halima.

AYAJU

Buna ziua, Majestate.

Marele Maestru a aparut fara sa fie observat de nimeni, asa
ca cei trei tresara. Regina intoarce capul spre el.

HALIMA

Buna ziua, Mare Maestre.

AYAJU

(se intoarce spre Lucretia
si o saluta politicos)

Doamna.

Lucretia este vizibil emotionata de venirea lui Ayaju si-l
saluta si ea dand usor din cap.

HALIMA

Ce vant te aduce aici, Mare
Maestre?

AYAJU

Stiam ca dvs. Majestate ati venit
azi pentru Ritualul Sacru
Saptamanal la mormantul Regelui
Chinedu si am venit sa va salut.

HALIMA

Bine ai facut, Mare Maestre.

AYAJU

Cu voia voastra il voi trimite pe
Maestrul Ugonna cu teaba la
cabinetul meu.

Halima aproba din cap, iar Maestrul Ugonna se inclina in fata
ei precipitat si pleaca, aproape alergand, de langa Regina.
Cand il vede, Halima pufneste, discret, in ras.

AYAJU (CONT'D)

(observa modul in care a
plecat Ugonna si rasul
Reginei)

Este un om bun, Maestrul Ugonna,
Majestate, si unul dintre putinii
onesti pe care-i mai are Ordinul
nostru.

HALIMA

(devine serioasa si se
uita la Ayaju)

Lucrurile merg prost, Mare Maestre.

AYAJU

Asa este, Majestate. Atunci cand
soldatii capata puteri mari, se
gasec ofiteri care sa faca abuzuri.
Am primit rapoarte ca o parte din
ce iau de la oameni, ofiterii baga
in propriile buzunare. Apoi, noi am
vandut cele mai scumpe si valoroase
artefacte. De fapt, am pastrat doar
cartile fundamentale de care
Ordinul are nevoie pentru a exista.
Restul...

Si Ayaju se opreste.

HALIMA

Restul a fost inghitit de nebunia
fiului meu.

(Halima face o pauza, apoi
continua)

Am vazut portretul Printesei
Ukamaka.

(MORE)

HALIMA (CONT'D)

Este foarte atragatoare, nu am ce zice. Il inteleg pe fiul meu, dar pana la un punct. Nu poti sa-ti jefuiesi propriul popor pentru ca tu vrei o femeie.

LUCRETIA

Uite ca poti.

Halima si Ayaju se uita la Lucretia care se intimideaza si lasa ochii in jos.

HALIMA

Mda, ai dreptate, Lucretia, uite ca se poate.

AYAJU

Deja au fost umplute 150 de mii de lazi, peste cele 200 de mii umplute cu aurul din Visteria Regala.

HALIMA

Asadar, nebunul are in port 350 de mii de lazi pline cu aur albastru si cu pietre pretioase.

Ayaju se uita la Lucretia care-l priveste fascinata. Halima se uita la cei doi, apoi Ayaju o priveste pe Regina si lasa privirea in jos.

AYAJU

(catre Regina)

Cu voaia voastra, Majestate, ma retrag.

HALIMA

Mult spor in toate, Mare Maestre.

Ayaju se apleaca in fata Reginei, apoi si in fata Lucretiei.

AYAJU

Doamna.

Dupa care, Ayaju se intoarce si pleaca. Halima si Lucretia se uita la el cum se indeparteaza. Dupa o secunda, doua, Regina spune:

HALIMA

Va putea, oare, Marele Maestru sa tina-n frau nebunia fiului meu? Asta si cele care vor urma?

Halima continua sa priveasca in directia unde a plecat Ayaju, dar undeva departe, fara o tinta anume.

EXT. PORTUL CETATII ALBASTRE. ZIUA.

Cetatea Albastra are un port mare, cu macarale inalte care incarca si descarca corabii, cu dugehene care vand si cumpara tot felul de marfuri. Lume pestrita se afla in port si lucreaza acolo, oameni bogati si saraci, marinari si hamali, batrani, tineri si copii, femei si barbati, cersetori cu tot felul de handicapuri.

Portul este compus din doua parti separate de un ponton foarte lung si lat. Partea din stanga este ocupata de barcile pescaresti, mari si mici, noi si vechi, cu plasele de pescuit pe punti si cu panzele stranse. Cele mai noi si mai mari barci pescaresti sunt langa pontonul mare, iar inspre stanga sunt cele din ce in ce mai mici si mai sarace.

In partea din dreapta este ancorata Nava Amiral pazita de soldati si care este incarcata in permanenta cu lazi pline de aur albastru si de pietre pretioase. Sunt si Scribi care noteaza fiecare lada in parte.

EXT. TERASA CASEI PESCARULUI ALB. ZIUA.

Pe tarm, pe o coasta inalta sunt foarte multe case din lemn si piatra. Intr-una din ele, lasata in paragina, care are o terasa mare si larga, murdara si plina de praf, pe un balansoar de lemn sta Pescarul Alb. Din acel loc se poate vedea foarte bine intregul port, cu partea din stanga unde sunt barcile pescarilor, cu pontonul de lemn din mijloc si cu partea din dreapta unde este Nava Amiral. O multime pestrita este in port la ora aceea.

Pescarul Alb priveste in zare, la mare, cu ochii fixi si se misca, incet, in balansoar. Pe terasa mai este un foisor de lemn si, in interior, este o masa de lemn cu cateva scaune de lemn. Totul este murdar, prafuit si in paragina.

Langa Pescarul Alb apare Maestrul Ugonna care are in mana un pachet si o sticla. Maestrul ia un scaun de lemn si se aseaza langa Pescarul Alb care continua sa se miste, rar, cu balansoarul o data, de doua ori, de trei ori, dupa care se opreste. Cei doi se uita in zare, Pescarul Alb la mare, iar Maestrul Ugonna la corabia care este incarcata de hamali cu lazi mari de lemn.

UGONNA

Mi-a placut locul asta de prima
oara cand te-am adus acsa dupa ce
ai venit la Casa Numerelor cu
Nobilul M.

INT. SALA MARE A CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Este ziua in care Maestrul Ugonna, pe atunci doar Scrib a refuzat sa intocmeasca actul de vanzare-cumparare asa cum a cerut Nobilul M. In acea zi, Maestrul Ayaju supraveghea activitatea Scribilor. Este momentul in care Maestrul Ayaju ii intinde documentul Nobilului M.

AYAJU

(il priveste drept in ochi
pe Nobilul M.)

Nobile M. nu ne datorezi nici un
ban.

Ayaju si Nobilul M. se privesc cateva secunde, dupa care Nobilul smulge contractul din mana Maestrului, se intoarce si, plin de furie, se indreapta spre usa Salii Mari in timp ce rupe contractul in bucati pe care le arunca pe jos.

Maestrul se uita dupa Nobilul M. cum se indeparteaza nervos, apoi se uita la Pescar care este in lumea lui.

AYAJU (CONT'D)

Ce a patit acest Pescar?

UGONNA

Sotia si cei doi gemeni, fata si
baiat, au murit acum trei ani.
Cineva i-a ucis, dar nu se stie
cine. Totul s-a intamplat cand
Pescarul Alb era pe mare.

AYAJU

Nobilul M.?

EXT. TERASA CASEI PESCARULUI ALB. ZIUA.

UGONNA

Si de atunci, tot vin pe la
dumneata.

Ugonna desface pachetul pe care l-a adus si scoate de acolo mancare pe care o pune pe genunchii Pescarului Alb. Acesta nu se misca, un moment, doua, trei, dupa care ia mancarea si incepe sa manace in timp ce priveste marea.

Ugonna se uita la port.

UGONNA (CONT'D)

De aici de sus de la tine se poate
vedea tot portul.

Pescarul Alb nu spune nimic, se opreste din mancat si continua sa se uite la mare. Maestrul Ugonna destupa sticla pe care a adus-o si o pune in bratele Pescarului Alb. Acesta ia sticla si bea o gura, o lasa jos si iar mananca in timp ce priveste marea.

Jos, in port, hamalii continua sa incarce lazile mari din lemn in timp ce urca pe un podet de lemn in corabie. Ei sunt supravhegheati de soldati si de Scribi care noteaza pe hartii fiecare lada care este urcata pe corabie.

EXT. PORTUL CETATII ALBASTRE. ZIUA.

Sirul de hamali se incheie si unul dintre ei, batran si cu barba alba, se apropie de un Scrib.

HAMALUL

Asta-i tot.

SCRIBUL

(in timp ce noteaza pe un pergament)

Bine, in regula.

In timp ce hamalul pleaca, de Scrib se apropie un Ofiter. Scribul termina ce are de scris, ia pergamentul de pe tablita pe care o tine cu mana stanga si i-o da Ofiterului.

SCRIBUL (CONT'D)

Poftim, exemplarul asta e al dvs.

OFITERUL

(in timp ce ia hartia)

Mulumesc.

Scribul si Ofiterul se indeparteaza unul de celalalt si podetul de lemn este ridicat de cei de pe corabie.

EXT. TERASA CASEI PESCARULUI ALB. ZIUA.

La casa Pescarului Alba acesta termina ce era in sticla, Maestrul Ugonna ia sticla si-i pune dopul, dupa care se ridica de pe scaun.

UGONNA

La revedere, Pescarule Alb.

Ugonna se intoarce si pleaca, in timp ce Pescarul Alb continua sa se uite in zare. Dupa o clipa, doua, el zambeste si reincepe sa se miste, rar, in balansoar.

EXT/INT. UN SAT/POTCOVARIA. ZIUA.

Satul nu este bogat, colibele sunt mici si saracacioase si au, in jur, animale de casa. Printre case se joaca copiii, iar femeile lucreaza, unele intind rufe la uscat, altele macina seminte sau fac mancare deasupra unor mici focuri. Si barbatii lucreza pe langa casele lor.

In sat este un potcovar care are o casa mai mare decat celelalte. De casa este lipit atelierul lui. La foale lucreaza Potcovarul si ucenicul lui, Tasso. Atelierul este mare si are toate uneltele de care Potcovarul are nevoie, la mijloc este cuptorul cu foalele lui mari. Potcovarul este un barbat inalt, plin de muschi si poarta o salopeta de piele, pantaloni si chizme. Tasso este un tanar de 18 ani, brunet, destul de vanjos, poarta o camasa cu manecile stranse dupa coate, pantaloni si cizme in picioare.

Cei doi lucreaza si sunt foarte concentrati la ce fac.

In sat vin in fuga 3 baieti care striga cat pot de tare.

BAIATUL1

Vin soldatii!!! Vin soldatii!!!

Un alt baiat in alta parte a satului.

BAIATUL2

Vin soldatii!!! Vin soldatii!!!

Barbatii si femeile se adita, strang lucrurile din jurul caselor si le baga in interior. Copiii incep sa fuga la casele lor, femeile alearga dupa copiii mici si-i aduc in case.

La potcovarie ajunge un baiat care intra in atelier si incepe sa strige.

BAIATUL2 (CONT'D)

Vin soldatii!!! Vin soldatii!!!

Potcovarul si Tasso se opresc din lucru, iar baiatul pleaca din potcovarie si incepe sa strige prin sat.

BAIATUL2 (CONT'D)

(din off)

Vin soldatii!!! Vin soldatii!!!

In acel moment, intra in sat soldati pe cai, cu sabiile in maini si urland.

La potcovarie, Potcovarul iese din atelierul lui cu un topor mare in mana si se pregateste sa-i intampine pe soldati. Este urmat de Tasso care are si el o bata mare in maini.

Unii soldati au descălecat și-i ataca pe sateni. Le intra în case, omorau femeii și bărbați, lovesc copii. Tot mai mulți soldați intra în sat și îi ataca pe sateni, le fura animalele și omorau pe cine întâlneau în cale.

Satenii fug îngroziti, unii încearcă să opună rezistență, dar nu reușesc și sunt uciși, alții fug și sunt omorâți pe la spate. Soldații ies din case cu diferite obiecte pe care le fura, cu fete tinere pe care le-au legat de mâini, alți soldați adună animalele satenilor.

În sat intra și Locotenentul Inceput care merge încet și se uita cum soldații luiucid și jefuiesc.

La potcovărie, Potcovarul și Tasso stau în fața atelierului unde apare un soldat calare. Potcovarul iese în întâmpinarea calaretului care îl ataca cu sabia, Potcovarul se fereste și-l lovește în mijloc, puternic, cu toporul. Soldatul se clatina, merge puțin în fața cu calul, se uita la Potcovar și nu este atent când Tasso îl lovește violent în cap cu bata. Calul se sperie, se ridică pe două picioare și-l răstoarnă din să pe soldatul care cade pe spate. Potcovarul se repede la el și-i înfige cu putere toporul în cap. În acel moment apare un nou calare care îl ataca în viteză cu sabia scoasă, pe Potcovar. Acesta se fereste de lovitură, calaretul trece pe lângă el și Tasso îl lovește cu bata. Soldatul se clatina în să, scapă sabia pe jos, dar calul continuă să fugă și se pierde printre case. Potcovarul se repede și ia sabia de jos, Tasso vine lângă el și amândoi se întorc cu fața în direcția de unde au venit cei doi calareți. La nici 10 metri în fața lor este Locotenentul Inceput care are două pistoale îndreptate în direcția lor. Potcovarul și Tasso rămân pe loc și se uita la Locotenent. Acesta îi privește pe cei doi o clipă, două, trei după care trage și-l nimereste pe Potcovar drept în frunte. Acesta se prăbușește pe pământ. O clipă Tasso este uimit după care se întoarce brusc, Locotenentul trage asupra lui, dar nu-l nimereste. Tasso aruncă bata și fuge. Locotenentul își pune pistoalele la brau, scoate sabia și porneste în galop după Tasso. Acesta fuge printre case, Locotenentul îl urmărește.

Tasso se fereste de doi soldați cu care se intersectează, soldații vor să-l lovească, dar nu-l nimeresc. Tasso reușește să iasă din sat și să ajungă la marginea pădurii, intra în ea și fuge, fuge, fuge. Locotenentul ajunge la marginea pădurii și se oprește, nu-l mai vede pe Tasso.

EXT. PADUREA. ZIUA.

Tasso fuge prin pădure speriat până ajunge la un grup de femei, copii și tineri care s-au ascuns de teama soldaților și li se alătură acestora.

EXT. IMPREJURIMILE CETATII ALBASTRE/INTERIORUL CETATII. ZIUA.

In jurul Cetatii Albastre s-au adunat multi tarani care si-au improvizat bordeie unde sa locuiasca. Este mare mizerie, sunt multi oameni saraci, femei, barbati si copii, tineri si batrani. Toti fac mult zgomot.

Pe drumul care duce spre poarta cetatii se vede si Tasso care este in grupul celor care s-au ascuns in padure de furia soldatilor. Sunt zdrentarosi, obositi si debusulati. Cand ajung in fata portii, soldatii nu-i lasa sa intre si-i gonesc, iar oamenii se imprastie printre bordeie si corturi.

Tasso se plimba, fara nici o tinta, printre cei care sunt in jurul Cetatii Albastre. Deodata aude ca este strigat.

MOS NAUT

Hei, tinere!!!

(Tasso se opreste pe loc)

Da tu, ala cu camasa.

(Tasso se uita la Mos

Naut)

Tu, ma, ce te uiti asa mirat la mine. Vino-n-coa.

Si Mos Naut ii face semn lui Tasso sa vina la el. Tasso se uita in stanga, se uita in dreapta, isi da seama ca pe el il striga Mos Naut, asa ca se indreapta spre batran.

MOS NAUT (CONT'D)

Cum te cheama?

TASSO

Tasso.

MOS NAUT

Cati ani ai?

TASSO

18.

MOS NAUT

Ai muncit pamantul?

TASSO

Nu.

MOS NAUT

Ai crescut animale?

(Tasso da din cap in semn
ca nu)

Atunci unde ai muncit?

TASSO
Sunt ucenic de potcovar.

MOS NAUT
(se mira)
Mai mucosule, 10 ani iti trebuie ca
sa ajungi Ucenic.

TASSO
De la 4 ani am fost vandut baiat la
potcovar.

MOS NAUT
(tace si se uita la Tasso)
Ai semnul de Ucenic?

Tasso nu raspunde, isi deschide camasa si arata pieptul. La
inima se vede o potcoava tatuata si sub ea un sir de numere.
Mas Naut se uita cu atentie, fata i se insenineaza si-i spune
lui Tasso.

MOS NAUT (CONT'D)
Mai baiete, chiar ca-mi placi,
acum. Eu sunt Mos Naut, nu-s
potcovar, sunt brutar si am nevoie
de un voinic ca tine la cuptoarele
mele.

TASSO
(nedumerit)
Eu-s ucenic de potcovar.

MOS NAUT
Si care-i problema? Stii sa
construiesti un cuptor?
(Tasso da din cap ca da)
Vezi? Stii sa ti focul in el?
(Tasso da din cap ca da)
Ai unde dormi si ce manca?
(Tasso da din cap in semn
ca nu)
Hai la mine sa te fac din potcovar,
brutar.

Si Mos Naut il ia pe dupa umeri pe Tasso si pornesc amandoi
spre poarta Cetatii Albastre.

Cand ajung la poarta, cei doi sunt opriti de un soldat.

SOLDATUL
Unde mergeti?

MOS NAUT
El este noul meu baiat la brutarie.

SOLDATUL

Cam mare, Mos Naut, pentru un
baiat.

MOS NAUT

Mare, mic, altul n-am gasit si am
nevoie urgenta de un voinic
puternic, asa ca lasa-ma-n pace.

Si Mos Naut il trage dupa el pe Tasso si amandoi trec pe
langa soldat si intra in Cetatea Albastra.

INT. SALA MARE A CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Scribii sunt asezati, ca de obicei, pe 3 randuri, un rand
langa ferestrele inalte, al doilea la mijloc si al treilea
langa perete. Fiecare Scrib este asezat la pupitrul lui de
lemn, in picioare, si, aproape toti, au pe cineva pentru care
scriu diferite acte.

La masa mare de pe podium este asezat Maestrul Ijere care
supravegheaza ordinea din Marea Sala. Ijere se uita cu
atentie la Scribi si totul se desfasoara normal.

Usa Marii Sali se deschide si intra Nobilul M. care este
urmat de Pescarul Alb.

Maestrul Ijere ii vede imediat, se ridica de pe scaun,
coboara treptele podiumului si se indreapta spre ei. Cand
ajunge la ei, Ijere i se adreseaza Nobilului M.

IJERE

Buna ziua.

M.

(nu raspunde imediat, dupa
o secunda, doua)

Buna ziua.

IJERE

(prefacandu-se ca nu stie
de ce a venit Nobilul M.
cu Pescarul Alb)

Ce doriti de la noi, Nobile M.?

M.

(prefacandu-se si el ca nu
este inteles cu Maestrul
Ijere)

Am venit cu bunul Pescar Alb pentru
a incheia o intelegere, un
contract.

IJERE

(se uita la Pescarul Alb
care este in lumea lui,
apoi la Nobilul M.)

Am inteles, urmati-ma, va rog.

Maestrul Ijere porneste pe culoarul dintre randul de la mijloc si cel de la perete, urmat de Nobilul M. si de Pescarul Alb. Cei trei merg pana in fata la un Scrib care este primul de la randul de langa perete. Maestrul Ijere il prezinta pe Scrib, Nobilului M.

IJERE (CONT'D)

El este Scribul Tacut. Domnia sa
este Nobilul M.

(Scribul se inclina in
semn de respect)

Au de incheiat un act, te rog sa-i
servesti asa cum trebuie.

Scribul se inclina, din nou, iar Maestrul Ijere se intoarce si se indreapta spre podium, urca treptele si se aseaza pe scaunul lui de unde reia supravegherea salii. Scribul Tacut incepe sa completeze sirurile de numere in timp ce Nobilul M. ii spune ce sa scrie. Pescarul Alb este in lumea lui, total decotectat de realitatea care-l inconjoara, are capul putin pe spate si roteste in continuu ochii prin toata sala fara sa priveasca la nimic anume.

Nobilul M. este in hainele lui scumpe si-l priveste superior pe Scrib in timp ce-i dicteaza rar si apasat ce anume sa scrie. Scribul inclina capul, din cand in cand, in semn ca intelege ce i se cere si scrie sirurile de numere pe un pergament alb. La un momemnt dat, Scribul se opreste, se apleaca si ia o carte de pe raftul de sub pupitrul de lemn, o deschide, gaseste pagina dorita si incepe sa copieze ceva din carte.

Nobilul M. se uita la Maestrul Ijere, cei doi se privesc scurt, apoi Ijere isi muta privirea in sala, iar Nobilul M. reia discutia cu Scribul Tacut. In tot acest timp, Pescarul Alb este in lumea lui.

Pe pergamentul pe care scrie Scribul se afla serii de numere. Nobilul M. ii spune ceva Scribului care se mira si nu vrea sa scrie ce i s-a spus, asa ca se uita la Maestrul Ijere. Acesta se uita fix la Scrib si-i face un semn discret din cap ca totul este bine si sa faca asa cum ii spune Nobilul M. Scribul se reapuca de scris, termina de completat sirurile de numere pe pergament, deschide o cutie de pe pupitru unde se afla un burete imbibat cu cerneala albastra, Nobilul M. pune degetul mare de la mana stanga pe el si apoi isi pune amprenta pe pergament in locul indicat de Scrib. Apoi, Nobilul M.

se intoarce spre Pescarul Alb, il trage spre el, ii ia mana dreapta si-i pune degetul mare pe buretele cu cerneala albastra si pe pergament in locul indicat de Scrib. Pescarul Alb se supune Nobilului M. automat, fara sa i se opuna absolut deloc, doar roteste ochii in toate directiile.

Pergamentul a fost completat cu cele doua amprente, Scribul il ridica si sufla peste el ca sa usuce cerneala si i-l da Nobilului M. Acesta se uita peste el fara sa inteleaga nimic, iar apoi se uita la Maestrul Ijere care de la locul lui se uita la Nobilul M. Cei doi se privesc pentru scurt timp, apoi Ijere se uita in sala, iar Nobilul M. multumit, impacheteaza pergamentul si-l baga in buzunarul intern al hainei largi, scoate de acolo o pungă mica din piele, o deschide, ia cateva monezi de aur albastru pe care i le da Scribului care inclina capul in semn de multumire. Nobilul M. inchide gura pungii, ia mana dreapta a Pescarului Alb si-i pune punga in mana.

Nobilul M. este foarte multumit, mai sta o secunda, doua, trei si se uita in jur, apoi ii face un semn Maestrului Ijere. Acesta nu este foarte incantat ca Nobilul M. il cheama la el, dar se ridica de pe scaun, coboara treptele podiumului si ajunge la Nobilul M.

IJERE (CONT'D)

Mai doriti ceva, Nobile M.?

M.

Nu, Maestre Ijere, totul este bine, vroiam sa va spun ca Scribul Tacut este foarte eficient, multumesc si o zi buna.

Dar Nobilul M. nu apuca sa termine bine aceste vorbe si Maestrul Ijere sa-i multumeasca pentru ele, ca langa ei se aude o voce puternica.

PESCARUL ALB

Hotule! Hotule!

(M. si Ijere intorc capetele spre Pescarul Alb care are monedele in palma stanga si se uita cu ura la Nobilul M. Pescarul Alb repeta mai tare)

Hotule!!

(M.

(MORE)

PESCARUL ALB (CONT'D)

si Ijere, dar si Scribul
 Tacut stau incremeniti si
 nu le vine sa creada cum
 s-a schimbat Pescarul Alb
 care nu mai este nebunul
 rupt de realitate, ci un
 nebun care-l priveste cu
 ura pe Nobilul M.)

Hotule!!! Hotuleeee!!!

Si Pescarul Alb arunca monedele de aur albastru in fata
 Nobilului M. si-l loveste cu pumnul drept in ochi.

Nobilul M. este luat prin surprindre si incaseaza pumnul din
 plin, se clatina si cade peste pupitrul de lemn al Scribului
 Tacut. Pescarul Alb se repede la Nobilul M. si il strange de
 gat cu palmele in timp ce-l priveste cu ura in ochi.

Scribul Tacut se repede la Pescarul Alb, dar si alte persoane
 din apropiere se reped sa-l ajute pe Nobilul M. Cu greu
 mainile Pescarului Alb sunt luate de pe gatul Nobilului M.
 care este ridicat in picioare. Pescarul Alb urla si se zbate
 ca o fiara, cu ochii injectati de sange, cu pletele albe
 ravasite. Sosesc doi soldati, iar unul dintre ei il loveste
 cu lancea in cap pe Pescarul Alb care isi pierde cunostinta
 si cade pe podea la picioarele Nobilului M. Acesta este
 speriat, are un ochi vanat si respira greu.

EXT. PIATA MARE DIN FATA CASEI NUMERELOR. ZIUA.

O cusca pe patru roti este in fata Casei Numerelor
 inconjurata de soldati, iar langa ea, pe cal, este
 Locotenentul Inceput.

Din Casa Numerelor ies soldatii carandu-l pe Pescarul Alb in
 lanturi si se duc la cusca. Un soldat deschide usa custii si
 Pescarul Alb este aruncat inauntru, dupa care soldatul
 inchide usa custii.

Din Casa Numerelor ies Nobilul M. care se tine de gat si are
 ochiul vanat, urmat de Maestrul Ijere. Cei doi se opresc pe
 trepte si privesc la Pescarul Alb care este in cusca.
 Locotenentul Inceput ii vede si-i saluta. Nobilul M. nu-i
 raspunde, dar Maestrul Ijere da din cap in semn de rapuns,
 apoi Locotenentul Inceput da semnalul de plecare si cusca pe
 patru roti trasa de doi cai, porneste dupa locotenent si
 urmata de soldati.

De pe treptele Casei Numerelor, Nobilul M. si Maestrul Ijere
 se uita la cusca prizonierului care este urmata de o multime
 formata din curiosi, barbati, femei, copii si tineri. In
 cusca, Pescarul Alb are, din nou, privirea pierduta a unui
 nebun care este in lumea lui.

Oamenii curiosi s-au adunat in Piata Mare din fata Casei Numerelor si se uita la Pescarul Alb care este in cusca care trece printre ei.

INT. CABINETUL MARELUI MAESTRU. ZIUA.

In capul mesei lungi din cabinet sta asezat, pe jiltul Marelui Maestru, Ayaju, iar in stanga lui, pe scaunele de lemn, Maestrii Span si cel Fara Ochiul Stang, iar in dreapta Maestrul Ugonna.

In partea cealalta a mesei, in picioare, este Nonso, Ucenicul fostului Mare Maestru Okigbo.

AYAJU

(are in mana un pergament
si vorbeste in timp ce se
uita la el)

Nonso, pana acum ai trecut primele
probe ale examenului pentru a
deveni Scrib.

(Nonso se apleaca in semn
de respect)

Caligrafia ta este una buna, chiar
pe alocuri, foarte buna. Dar
trebuie sa te perfectionezi la
paralelismul sirurilor de numere.

(si Ayaju le da maestrilor
Span si Fara Ochiul Stang
pergamentul pe care-l
citea)

Sunt scrise bine sirurile, dar
trebuie sa fie si mai bine. Bun,
acum etapa a doua. Stii care e?

NONSO

Memoria.

AYAJU

Asa, mai exact?

NONSO

Trebuie sa scriu sirurile de numere
pentru obiectele pe care mi le ve-
ti cere.

AYAJU

Asa vom face. Maestrilor sunteti
gata?

(MORE)

AYAJU (CONT'D)

(si Ayaju se uita la
fiecare Maestru, iar
acestia ii fac semn ca
sunt pregatiti)

Atunci sa-nceapa Maestrul Ugonna.

UGONNA

(se uita la Nonso care se
aseaza pe un scaun, ia
ustensilele de scris si
asteapta)

Certificat de casatorie.

(Nonso scrie)

Certificat de deces.

(Nonso scrie)

Amputarea mainii stangi.

(Nonso vrea sa scrie, dar
se opreste, se gandeste
putin, apoi scrie)

AYAJU

Ajunge, multumesc Maestre Ugonna.

(Ugonna inclina capul in
semn de respect)

Maestre Span, te rog.

SPAN

(il saluta pe Ayaju si
spune)

500 de kg de grau.

(Nonso scrie)

381 de capete de vaci.

(Nonso scrie)

115 oi si 45 de curcani.

(Nonso scrie)

300 de arbalete si 50 de lanci.

(Nonso scrie)

AYAJU

Multumesc, Maestre.

(Maestrul Span isi inclina
capul)

Maestre Fara Ochiul Stang, te rog.

FARA OCHIUL STANG

(inclina capul in semn de
respect si se intoarce
spre Nonso)

Frumusetea este de prisos...

(Nonso scrie)

Cand nu se intalneste...

(Nonso scrie)

Cu virtutea.

Nonso se opreste, se gandeste, reciteste ce a scris si ridica ochii la Ayaju.

NONSO

Mare Maestre, pot sa rescriu ce mi-a spus Maestrul Fara Ochiul Stang?

Ayaju se uita la Maestrul Fara Ochiul Stang si-l intreaba din priviri daca este de acord. Maestrul inclina capul in semn ca da, atunci Ayaju i se adreseaza lui.

AYAJU

Repeta, te rog, Maestre.

Maestrul Fara Ochiul Stang ii repeta lui Nonso.

FARA OCHIUL STANG

Frumusetea este de prisos daca nu se insoteste cu virtutea.

Nonso sta putin si se uita la ce a scris, dupa care se reapuca de scris, termina si ridica privirea la Maestrul Fara Ochiul Stang.

FARA OCHIUL STANG (CONT'D)

Copilaria, adolescenta si tineretea trebuie sa se incheie la timpul lor pentru ca barbatul sa devina puternic si-implinit.

Nonso inchide ochii, misca mana dreapta parca ar arata ceva in aer, dupa care deschide ochii si se apuca de scris. A terminat si se uita la Maestrul Fara Ochiul Stang.

FARA OCHIUL STANG (CONT'D)

Nu fura.

(Nonso scie)

Nu ucide.

(Nonso scie)

Respecta celibatul.

(Nonso scie)

Nu manui armele niciodata.

(Nonso scie)

AYAJU

Multumesc, Maestre.

Maestrul Fara Ochiul Stang intoarce capul spre Ayaju si-l saluta cu respect.

AYAJU (CONT'D)

(catre Nonso)

Ai terminat de scris?

NONSO
Da, Mare Maestre.

AYAJU
Uitat-te peste ce ai scris si
corecteaza acolo unde crezi ca
trebuie.

Nonso citeste pergamentul de unde a inceput sa scrie si se uita peste sirurile de numere, in timp ce Marele Maestru si ceilalti 3 Maestrii se uita la el. Dupa cateva momente, Ayaju i se adreseaza.

AYAJU (CONT'D)
Ajunge, da pergamentul Maestrului
Ugonna.

Nonso se ridica de pe scaun, se duce la Maestrul Ugonna si-i da pergamentul, dupa care se intoarce la locul lui. Ugonna citeste sirurile de numere, dupa care ii da pergamentul lui Nonso.

AYAJU (CONT'D)
Maestrului Fara Ochiul Stang.

Nonso ii da pergamentul Maestrului Fara Ochiul Stang dupa care se intoarce la locul lui. Fara Ochiul Stang citeste dupa care ii da pergamentul Maestrului Span. Si acesta citeste sirurile de numere scrise de Nonso, dupa care ii da pergamentul lui Ayaju. Acesta ia pergamentul si-l citeste, apoi il lasa in fata lui si se uita la Nonso. Acesta este foarte emotionat si sta in picioare.

AYAJU (CONT'D)
(catre Maestrul Ugonna)
Maestre Ugonna?

UGONNA
Mare Maestre, va rog sa-l primiti.

AYAJU
(catre Maestrul Span)
Maestre Span?

SPAN
Mare Maestre, va rog sa-l primiti.

AYAJU
(catre Maestrul Fara
Ochiul Stang)
Maestre Fara Ochiul Stang?

FARA OCHIUL STANG
Mare Maestre, va rog sa-l primiti.

AYAJU

(se intoarce spre Nonso)
 Examenul acesta nu are nici o greseala. Voi accepta cererile celor 3 Maestrii. Ritualul tau de trecere va avea loc in seara aceasta, dupa incheierea programului de lucru.

Nonso sta incremenit si se uita, cu ochii mari, la Ayaju. Pentru ca nu face nimic, Ayaju continua.

AYAJU (CONT'D)

Poti sa pleci, Nonso, ne vedem diseara in Sala Mare.

Nonso se intoarce robotizat si face un pas, doi spre usa cabinetului, dar se opreste, se intoarce repede la locul lui, se inclina in fata Maestrilor se intoarce si fugeste spre usa cabinetului, o deschide, iese si inchide usa in urma lui.

Maestrul Ugonna rade.

FARA OCHIUL STANG

Cred ca-i era frica sa nu va razganditi, Mare Maestre.

Si toti incep sa rada.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIUA.

Strada Negustori este lunga si lata, cocheta, cu trotuare si cu caldaram din piatra cubica. Casele negustorilor au la parter pravaliiile si atelierile si la etaj camerele de locuit. Ele sunt frumoase, curate si proaspat vopsite. Principalii mesteri sunt brutarul Mos Naut, cizmarul Mar si croitoreasa Doamna Cristina. Restul sunt tot felul de negustori care vand si cumpara diferite lucruri pe care le obtin de la corabiile straine care vin in port si de la mesterii din satele din imprejurul Cetatii Albastre.

Tocmai in acel moment, Tasso iese din brutarie cu doua cosuri pe care le poarta pe un bat asezat pe umeri si porneste pe trotuar.

Este dimineata si soarele abea lumineaza strada.

Tasso ajunge la croitoria Doamnei Cristina si se uita prin geamul vitrinei, inaintea. O doamna eleganta tocmai probeaza o palarie eleganta de vara cu borurile largi. Vanzatoarea o ajuta pe doamna sa-si potriveasca palaria. Tasso bate, discret, in geamul vitrinei.

Vanzatoarea, o domnisoara tanara si subtire, de aceeași varsta cu Tasso, se uita spre geam, il vede pe acesta si-i face semn sa astepte. Tasso zambeste si se indparteaza, putin, de vitrina.

Cateva persoane trec pe langa Tasso care sta in fata croitoriei. Usa se deschide si doamna eleganta iese cu un pachet mare in mana. Tasso o saluta, iar doamna ii raspunde dand usor din cap. In urma doamnei iese vanzatoarea.

TASSO

Buna, Ema.

EMA

Buna, Tasso.

Si cei doi tineri isi zambesc.

TASSO

Painea pentru Doamna Cristina.

EMA

(mirosind painile)

Hmmm, ce frumos miroase.

(si fata ii da lui Tasso
niste bani si alege 3
paini, se intoarce si
pleaca)

TASSO

Ema!

(fata se opreste si se-
ntoarce)

Tu mirosi si mai frumos.

Fata se aprinde toata la fata, zambeste, se intoarce si fugе inapoi in croitorie. Tasso zambeste si se uita dupa fata prin geamul vitrinei, dar nu o mai vede, asa ca pleaca mai departe.

Copyright: 0354/23.01.2024/DACINSARA

INT. CIZMARIE. ZIUA.

Magazinul de incaltaminte are peretii plini de rafturi cu pantofi si cizme, pentru barbati si pentru femei, dar si pentru copii. In mijlocul incaperii sunt 3 bancute cu catifea visinie, iar pe jos, rezemate de pereti, sunt cateva oglinzi. In magazin este Toma, ucenicul cizmarului Mar.

Usa magazinului se deschide si apare Tasso. Cand il vede, Toma fugе la usa sa o tina deschisa, iar Tasso, cu indemanare, intra cu cele doua cosuri.

Unul este gol, dar mai sunt cateva bucati in cel de-al doilea. Toma inchide usa in spatele lui Tasso.

TOMA

Tasso, iar umpli magazinul de miros de paine.

TASSO

Toma, trebuie ca mirosul vostru de piele sa mai fie improspatat putin. Nu strica, asta, nici clientilor vostri.

TOMA

Stai sa vezi ca apare si mesterul Mar, imediat.

Nu termina vorba Toma ca usa dinspre atelierul de cizmarie se deschide si apare mesterul Mar, un barbat la 50 si ceva de ani, scund, gras, cu parul carunt si cu salopeta pe el.

MAR

Tasso, mirosul painii tale mi-a mutat nasul.

TASSO

Asa e bine, mestere Mar, dar nu e painea mea, e a lui Mos Naut.

MAR

(in timp ce adulmeaca cu nasul, painile din cos)
Si tu nu stii nimic de ele, baiete?
Nu ai potrivit focul? Nu ai framantat aluatul?

TASSO

Ba da, mestere Mar, ba da.

MAR

(pare ca s-a hotarat ce paine vrea)
Vezi, Tasso baiete, ca-s si painile tale?
(si adauga hotarat)
Si le vreau pe toate.
(si plescaie de pofta din buze)

Tasso si Toma pufnesc in ras.

TOMA

Asa face mereu, mesterul meu. Pare
ca alege o paine, dar le vrea pe
toate.

Mesterul Mar ia o paine din cos, o rupe, din bucati ies aburi
si Mar musca, cu pofta, dintr-o bucata. Apoi se intoarce si
vrea sa plece, dar se opreste pentru ca afara se aud tipete.
Tasso si Toma se reped la usa ca sa vada de unde vin
tipetele. Afara oamenii sunt agitati si fug. Toma se uita mai
bine la drum.

TOMA (CONT'D)

Iar vin soldatii, mestere.

Mesterul Mar se sperie.

MAR

Cati bani mai avem?

Toma pleaca de la usa in timp ce Tasso continua sa se uite
afara.

Toma este cu o cutie in mana si scoate un teanc de bani. Vrea
sa-i numere, dar Tasso striga.

TASSO

Vine-n-coa.

Si Tasso face un pas in spate. Afara, in dreptul usii apare
Locotenentul Inceput care deschide violent usa, iar aceasta
se izbeste de perete. Tasso face cativa pasi mai in spate si
ramane nemiscat, la fel si Toma si mesterul Mar. Locotenentul
Inceput este un barbat cam la 30 de ani, cu parul rosu si cu
o barba foarte bogata. Este inalt si cu fizic athletic. Poarta
la brau doua pistoale. Locotenentul sta in pragul usii si se
uita la cei din inaintea cum sunt incremeniti si se uita la
el, speriasi. Dupa o clipa, doua, Locotenentul intra in
magazin. Face un pas, doi si prin spatele lui intra in
magazin doi soldati. Locotenentul se opreste in mijlocul
magazinului.

INCEPUT

Buna ziua.

Tasso, Toma si mesterul Mar dau din cap speriasi in semn de
buna ziua.

INCEPUT (CONT'D)

Mestere Mar, am venit sa percep
taxa.

MAR

(intimidat)

Ai venit si acum doua zile,
Locotenente. Nu mai am bani.

INCEPUT

(nu raspunde imediat, sta
o clipa, doua)

Poti achita si altfel, mestere.

MAR

(din ce in ce mai speriat)

Cum, Locotenente?

Locotenentul Inceput face un pas, doi si se plimba pe langa rafturile magazinului. Se opreste langa o pereche de cizme barbatesti, se uita la ele si le arata cu degetul.

In acel moment un soldat merge la raft, ia cizmele si le pune in sacul pe care-l tine in mana. Locotenentul merge mai departe si arata cu degetul si alte cizme de pe raft, iar soldatul le ia si le baga in sac. Dupa ce umple sacul, soldatul il pune pe umar si iese din magazin.

Apoi, Locotenentul Inceput se duce la raftul cu pantofi, se uita la ei si face la fel, incepe sa arate cu degetul perechile de pantofi pe care celalalt soldat le pune in sacul pe care-l are. Dupa ce umple si sacul lui, soldatul il pune pe umeri si iese din magazin.

In tot acest timp, Tasso, Toma si mesterul Mar nu au spus nimic, au privit si au tacut. Mesterul Mar este foarte speriat, Toma mai putin, in schimb Tasso are o privire incrunzata.

Locotenentul Inceput se apropie de Toma, ii ia cutia din mana si banii si-i pune in buzunar. Dupa ce se asigura ca nu mai este nimic in cutie, Locotenentul o arunca pe jos si porneste spre usa. Cand trece pe langa cosul cu paini, se uita la ele si alege o paine, apoi se uita la Tasso.

INCEPUT

Esti cumva suparat, baiete?

(Tasso nu raspunde, il
masoara din priviri pe
Locotenent, dupa care da
din cap in semn ca nu)

Mos Naut e la brutarie?

(Tasso da din cap in semn
ca da)

Atunci, ma duc sa-i fac o vizita.

Si Locotenentul iese din cizmarie.

Mesterului Mar i se face rau, se tine de inima si este gata sa cada, dar Tasso sare si-l prinde in brate.

MAR

Blestemata zi, blestemata cetate.

Toma si Tasso il pun pe Mar pe o bancheta, Tasso lasa painile.

TOMA

Ia painile, nu mai avem bani.

TASSO

Sunt din parte casei.

Si Tasso iese din cizmarie unde raman Toma si mesterul Mar.

MAR

Blestemata cetate.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIUA.

Soldatii sunt peste tot pe strada, iar oamenii fug din calea lor. Unii soldati ies din pravalii cu sacii plini si le pun in carutele care sunt pe strada.

Tasso il vede pe Locotenentul Inceput cum se indreapta spre brutarie si se ia dupa el.

Cand trece pe langa croitorie, Tasso se uita inapoi si o vede pe Ema cum este bruscata de un soldat. Ema si soldatul se cearta, soldatul vrea sa smulga din mana Emei ceva, iar fata i se opune. Tasso priveste scena din afara atelierului, nu mai rabda si face un pas spre usa pravaliei, dar apare Locotenentul Inceput care se aseaza in fata lui. Cei doi se privesc.

INCEPUT

Eu am un simt special, baiete.
Miros de la o posta eroii tembeli.
(Inceput tace o clipa)
Iar tu poti a prostie, baiete.

SOLDATUL1

Domnule Locotenent.

Langa cei doi a aparat un soldat. Locotenentul se uita la soldat.

INCEPUT

Ce e?

SOLDATUL1

Mas Naut de la brutarie ne creeaza probleme.

INCEPUT

(zambeste si se uita la Tasso)

Batranul ala prost trebuie sa te invete doar sa faci paine, baiete, nu sa fii erou tembel.

(se adreseaza soldatului aratand spre Tasso)

Ia-l pe asta si hai la brutarie.

Dupa ce Locotenentul Inceput pleaca din fata lui, Tasso vede prin geamul croitoriei cum soldatul din inauntru o loveste pe Ema peste fata si cum aceasta cade pe podea. Taso vrea sa intre in croitorie, dar este tras violent de soldatul, asa ca amandoi il urmeaza pe Locotenent.

INT. BRUTARIA. ZIUA.

In brutarie este mare galagie, Mos Naut are un topor in mana si ameninta soldatii. Langa brutar este si un baiat, cam de 15 ani, pe nume Izvor, care are si el un cutit in mana pe care-l tine indreptat spre soldati. Mos Naut tipa.

NAUT

Va omor, ma auziti, va omor pe toti. Gata cu hotia. Acum doua zile v-am dat toti banii, toti banii mei!!!

SOLDATUL2

Mos Naut pune toporul jos.

NAUT

Va omor, nu mai am nimic. 10 saci de faina si toti banii mei i-ati luat acum doua zile!!!

SOLDATUL2

Mos Naut, opreste-te.

NAUT

Nu, nu-mi luati si ultimii saci, nu va las!!!

Langa Mos Naut, Izvor plange si tremura din tot corpul.

Usa brutariei se izbeste de perete si apare Locotenentul Inceput care se opreste in prag. In brutarie se face liniste.

Toti se uita la Locotenent, in spatele lui apare Soldatul cu Tasso. Locotenentul se uita fix la Mos Naut, face un pas si intra in brutarie. Inceput se apropie incet de Mos Naut care se uita la el, Locotenentul scoate un pistol de la brau, Tasso vrea sa intre in brutarie, dar Soldatul il tine pe loc. Mos Naut indreapta toporul spre Locotenent. Acesta intinde bratul si arma direct spre Mos Naut. Locotenentul se apropie foarte mult de Mos Naut si se uita in ochii batranului brutar. Acesta tremura cu toporul in mana, langa el plange si Izvor si tremura cu cutitul in mana. Soldatii din brutarie se uita concentrati la cei doi. De afara, Tasso este concentrat la cei din brutarie si este tinut pe loc de Soldatul. Locotenentul Inceput se opreste cu pistolul la cativa centimetri de fruntea lui Mos Naut.

INCEPUT

Mos Naut, lasa toporul jos.
 (Mos Naut tremura din tot
 corpul, langa el plange
 si Izvor, dar brutarul da
 din cap in semn ca nu
 vrea)
 Lasa toporul jos este ultima oara
 cand iti spun.

Afara Tasso este pe punctul de a se repezi in brutarie, soldatii din interior privesc incordati la Locotenent, acesta se uita fix in ochii batranului brutar care plange, tot corpul ii tremura, dar refuza sa lase toporul jos.

Locotenentul ridica pistolul deasupra capului batranului si trage un foc. O bubuitura puternica se aude in interiorul brutariei, Izvor se sperie si fuge, iar Mos Naut inchide ochii si lasa toporul sa-i cada pe podea. Atunci, Locotenentul Inceput il loveste violent in cap pe Mos Naut cu pistolul, iar batranul brutar cade pe podea.

INCEPUT (CONT'D)

(urland la soldati)
 Luati tot si hai odata sa plecăm ca
 m-am saturat de viermii astia.

Locotenentul se intoarce, iese din brutarie si se opreste in fata lui Tasso.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIUA.

Locotenentul este langa Tasso care este tinut stras de Soldatul. Cei doi se privesc in ochi o clipa, doua, trei.

INCEPUT

Nu stiu de ce, dar am senzatia
ciudata ca noi doi o sa ne tot
vedem, o perioada.

Tasso si Inceput se privesc in ochi, o clipa, doua, apoi
Locotenentul ridica ochii la Soldatul si-i face un semn din
priviri. Soldatul scoate cu mana dreapta o baioneta de la
brau si-l loveste pe Tasso in varful capului cu manerul.

Imaginea se intuneca complet.

INT. SALA MARE A CASEI NUMERELOR. ZIUA.

Sala unde Scribii lucreaza este amenajata pentru ritualul de
trecere a lui Nonso de la Ucenic la Scrib. Pupitrele de lemn
sunt stranse langa pereti, iar in mijlocul salii este un
singur pupitru pe care se afla 3 lumanari mari si groase care
ard. Pe pupitru mai este asezata si o panza alba cu Blazonul
Ordinului Numerelor, iar pupitrul este asezat pe un covor
albastru. Langa acel covor se afla o pereche de sandale
albastre si, spre usa, o centura albastra si o roba albastra,
care sunt hainele unui Scrib.

Intreaga sala este luminata de candelabre mari prinse de
tavan, iar Scribii au lumanari aprinse in maini si sunt
adunati in doua grupuri langa pereti. Intre cele doua grupuri
este un culoar lung de la usa pana la podiumul pe care se
afla cei 6 Maestrii care il au in mijlocul lor pe Marele
Maestru. Si masa de pe podium a fost inlaturata pentru a face
loc Maestrilor si Marelui Maestru, pe podium.

Este liniste, ritualul de trecere trebuie sa inceapa. Marele
Maestru ridica Toiagul Negru de Abanos si loveste de 3 ori
podiumul cu el. Liniste. In usa mare de lemn a Salii se aud 3
batai. Ayaju intreaba.

AYAJU

Cine este?

De dincolo de usa inchisa se aude vocea lui Nonso.

NONSO

(din off)

Un orb.

AYAJU

(intreaba iar)

Cine este?

NONSO

(din off)

Un nestiutor.

AYAJU
(intreaba)
Cine este?

NONSO
(din off)
Ucenicul Nonso care este flamand sa
afle.

Ayaju sta o clipa, doua, dupa care ridica Toiagul Negru de Abanos si ramane cu mana sus. Pe rand fiecare Maestru pune mana dreapta pe inima. Ultimul care face gestul este Maestrul Ijere. Dupa ce toti Maestrii au mainile la inimi, Ayaju loveste podiumul cu Toiagul Negru de Abanos. Atunci usile de lemn ai Salii Mari se deschid incet si in sala intra Ucenicul Nonso care face doi pasi, iar usile incep sa se inchida in spatele lui.

AYAJU
(catre Nonso)
Cine esti?

NONSO
Un nou-nascut.
(si Nonso isi da jos
sfoara de la brau si o
lasa sa cada pe jos, apoi
roba caramizie si
sandalele caramizii din
picioare si face un pas
in fata. Atunci Ayaju
intreaba)

AYAJU
Si ce vrei?

NONSO
O noua cale.

Si Nonso imbraca roba albastra de Scrib, se leaga cu centura albastra la mijloc si incalta sandalele albastre, dupa care face un pas inainte.

AYAJU
Calea catre ce?

NONSO
Calea catre dreptate, catre adevar,
catre iluminare.

Si Nonso se apropie de pupitrul de lemn, ia de pe el pansa alba cu Blazonul Ordinului Numerelor, saruta blazonul si se indreapta spre podiumul pe care se afla Marele Maestru si ceilalti Maestrii care stau cu mainile la inimi.

Cand ajunge la podium, Nonso se aseaza in genunchi si ridica panza alba deasupra capului. Sta asa si asteapta. Dupa o clipa, Scribii din sala incep sa recite siruri de numere, Marele Maestru coboara treptele pana la Nonso, cand Ayjau pune mana pe panza alba pe care Nonso o tine deasupra capului, Scribii se opresc brusc. Ayaju ridica panza, saruta Blazonul Ordinului Numerelor si spune.

AYAJU

Fie ca vrerea acestui prunc care
astazi paseste pe calea dreptatii,
a adevarului si a iluminarii sa se-
mplineasca complet in sanul
Ordinului Numerelor. Amin.

In momentul acela, Scribii incep sa aplaude si sa ovationeze, Nonso se ridica in picioare, Ayaju zambeste si se uita multumit la Scribii care l-au inconjurat pe Nonso si care-l imbratiseaza. Maestrii nu mai tin mainile la inimi si sunt mult mai relaxati, rad si vorbesc intre ei.

Usile mari de lemn a Salii se deschid si Scribii veseli, cu Nonso in mijlocul lor, ies din incapere.

INT. CHILIA LUI AMOS. NOAPTEA.

Amos este in chilia lui si citeste din carti sirurile de numere. Are o lumanare aprinsa pe masa, se ridica de pe scaun si se intinde pe pat. Sta asa o secunda, doua, trei. Se aude un ciocanit in usa. Amos se ridica in capul oaselor si se uita, mirat, la usa. Din nou se aude un ciocanit in usa. Amos se da jos din pat si se apropie de usa.

AMOS

Cine e?

De dincolo se aude vocea lui Nonso care imita ritualul de trecere de la Ucenic la Scrib.

NONSO

(din off)

Un prunc.

AMOS

(bucurandu-se)

Nonso.

Si Amos se grabeste sa deschida usa. In chilie intra Nonso si cei doi se imbratiseaza fericiti. Apoi, Amos inchide usa si Nonso se apropie de masa pe care este deschisa cartea cu sirurile de numere.

NONSO
Bravo, inveti.

AMOS
Nu invat.

NONSO
(aratand spre casa de pe
masa)
Dar asta ce e?

AMOS
O prostie, sincer.

Si cei doi se aseaza pe paturi, Amos pe a lui si Nonso pe cel care a fost al lui.

AMOS (CONT'D)
(schimband subiectul
discutiei)
Dar ce cauti aici? Nu ai locul tau
de dormit cu Scribii, sau tie dor
de vechiul pat?

NONSO
Nu pot dormi, sunt atat de agitat,
asa ca le-am spus noilor mei colegi
ca ma duc sa studiez.

AMOS
Si?

NONSO
Am fost, dar nu am stare, vreau
sa...

Si Nonso face o pauza si se uita la Amos care zambeste si spune:

AMOS
Sa evadezi.

Si amandoi pufnesc intr-un ras potolit ca sa nu faca zgomot. Amos se ridica de pe pat, la fel face si Nonso si amandoi ridica saltelele de paie si scot de sub ele legaturi de haine. Isi dau jos robele si se imbraca cu hainele civile.

EXT. CIMITIRUL CASEI NUMERELOR. NOAPTEA.

Este o noapte cu cer senin, cu semiluna pe cer. Din Casa Numerelor ies Amos si Nonso si pornesc pe o alee.

Langa un zid al cimitirului este un copac gros cu ramuri mari care trec peste zid. La acest copac ajung Amos si Nonso si incep sa urce pel, ajung pe o craca grosa, merg pe ea, trec peste zid si se pierd in noapte.

EXT. TARMUL DE LANGA PORT. NOAPTEA.

Intr-un anume loc de unde se poate vedea portul, pe creasta inalta a tarmului apar Amos si Nonso care vin pe drum. Cei doi se aseaza pe o piatra ascunsa dupa un boschet fara sa fie vazuti de cine ar trece pe drum.

Jos se vede portul unde sunt multe focuri si multi soldati stransi langa Nava Amiral care este umpluta cu lazile cu aur si pietre pretioase. In partea stanga a portului este liniste, iar barcile pescarilor nu sunt luminate si stau strans legate unele de altele, doar micile valuri le ridica si coboara. Din port se aude, din cand in cand, vocea cate unui soldat care injura sau care rade cu zgomot.

AMOS

Ce frumoasa-i marea.

NONSO

Si ce luna frumoasa.

AMOS

Nu cred ca am ales bine calea in viata.

NONSO

De ce?

AMOS

Eu nu o sa ajung Scrib, Nonso.

NONSO

Tot timpul spui asta.

AMOS

Pentru ca asa cred.

NONSO

Si asa se va intampla. Daca vei repeta tot atat de des: Voi ajunge Scrib; vei ajunge Scrib.

AMOS

Eu nu sunt ca tine, Nonso, mie nu-mi intra in cap sirurile astea de numere.

NONSO

Ai rabdare.

AMOS

Cata rabdare sa mai am, bat pasul
pe loc, nu vezi?

NONSO

Bine, si ce vrei sa faci, sa ramai
Ucenic toata viata?

Amos tace, nu raspunde imediat, se uita la mare, la corabiile
pazite de soldati.

AMOS

Am inteles ca au reusit sa umple
350 de mii de lazi.

NONSO

Le mai trebuie doua.

AMOS

Da, inca 150 de mii si succesiunea
la tron este pe jumatate asigurata.

NONSO

Jumatatea frumoasa.

AMOS

Jumatatea cea neagra.

Si cei doi rad pe infundate. Dupa o clipa, se potolesc si
redevin seriosi.

NONSO

Nu mi-ai spus ce ai de gand sa
faci.

Amos nu raspunde imediat. Se gandeste, se uita la mare.

AMOS

Nu stiu, nu am luat, inca, nici o
decizie. Mai sunt si alte meserii
in cetatea asta.

NONSO

Off, Amos. Nu e pacat de toti anii
de cand esti Ucenic, de tot ce ai
invatat in Casa Numerelor?

AMOS

Un singur lucru am invatat foarte
bine, Nonso.

NONSO

Care?

AMOS

Ca mintea mea are o alta structura decat cea a Scribilor. Ca aici, in capul meu, se petrec lucrurile altfel, iar Numerele sunt prea simple.

NONSO

Prea simple? Pai nu spuneai ca nu le intelegi, ca nu le retii? Acum au devenit prea simple?

AMOS

Nu m-am exprimat bine. Nu stiu, Numerele mi se par...nu stiu cum sa spun...INSUFICIENTE.

In acel moment se aud voci pe drum, iar cei doi tac si se ascund mai bine dupa tufis. Pe drum trec 4 persoane si, cand ajung in dreptul baietilor, Amos si Nonso vad ca sunt Nobilul M., un batran, o femeie pe la 45 de ani si un tanar in jur de 20 de ani. Cei 4 nu mai vorbesc si trec mai departe. De dupa tufis, Amos ii face semn lui Nonso sa vina dupa el. Cei doi ies in drum si pornesc in urmarirea celor 4.

Nobilul M. si celelalte persoane ajung la o casa paraginita care pare a fi a unui pescar. Din acel loc se vede foarte bine Nava Amiral care este in port. Cei 4 le privesc, dupa care intra in casa, primul Nobilul M., urmat de batran, apoi Femeia si Tanarul care se uita in urma lui sa vada daca nu au fost urmariti.

Amos si cu Nonso stau bine ascunsi si nu sunt vazuti de Tanarul care inchide usa dupa el. Dupa o clipa doua, cei doi ies din ascunzatoare si pornesc, inapoi, pe drum.

INT. CHILIA LUI AMOS. NOAPTEA.

Usa chiliei se deschide si intra Amos si Nonso care inchide usa in urma lui. Se aude cum scapara cremenea si lumanarea de pe masa se aprinde, iar cei doi incep sa-si schimbe hainele civile cu robele Ordinului. In timpul acesta vorbesc.

NONSO

Iar aud de Nobilul M.!

AMOS

Pai, iar auzi. Era Nobilul M. cu 3 persoane necunoscute pe care nu le-am vazut in Cetatea Albastra pana acum.

NONSO

Multi oameni saraci au venit si s-au asezat in jurul Cetatii noastre de cand Regele a decis sa umple cele 500 de mii de lazi.

AMOS

Ai vazut ca s-au uitat la Nava Amiral, de sus, de langa casa pescareasca?

NONSO

Am vazut, s-au uitat si au intrat in casa.

Si cei doi tac, fiecare cu gandurile lui.

INT. HANUL "CUIBUL CIORILOR". NOAPTEA

"Cuibul Ciorilor" este un han ieftin unde se aduna cei cu bani putini. In acea noapte sala mare a hanului este plina cu clienti care beau vin si bere, care vorbesc tare si care fumeaza foarte mult. Carciumareasa, pe la 40 de ani, durdulie, cu brate groase si cu sanii enormi pe care rochia abea ii acopera, se plimba printre mese cu bautura si mancare. Uneori un barbat mai vanzos o apuca bine de soldurile late, dar ea il plezneste cu putere pe obraznic si scapa din bratele acestuia. Mesenii se amuza copios de loviturile pe care le incaseaza obraznicul.

Intr-un separeu, luminat foarte slab de doua lumanari pe jumătate consumate, lipite direct pe masa de lemn sunt Tasso, Toma, domnisoara Ema si Izvor. Ei au pe masa un ulcior cu vin si pahare de lemn si poarta o convorbire aprinsa, dar cu vocea potolita ca sa nu fie auziti.

TASSO

Nu se mai poate asa.

TOMA

In ritmul asta, mesterii vor ramane fara bani si vor falimenta.

TASSO

Iar noi vom ajunge pe strazi.

EMA

Stapana mea, Doamna Cristina, mai are doar un sul de matase si nu poate onora toate comenzile.

TASSO

Voi stati bine, noi la brutarie nu mai avem faina, ulei si nici malai.

TOMA

Mesterul Mar este la pat, doctorul a spus sa se odihneasca doua saptamani.

TASSO

E clar, momentul nostru a sosit.

Tasso le face semn celor 3 sa se adune langa el.

TASSO (CONT'D)

Planul este simplu. Maine dimineata este ziua in care vom primi marfa noua. E clar ca soldatii vor veni sa ne-o ia imediat.

TOMA

Asta-i clar.

TASSO

Iar noi ii vom opri.

EMA

Cum?

TASSO

Vom construi doua baricade si vom bloca strada Negustori imediat dupa ce vom primi marfa. Ne vom lupta atat cat vom face produse noi pe care le vom vinde.

EMA

Baricadele vor fi de ajuns in fata soldatilor?

TASSO

Vor fi de ajuns. Eu ii voi strange pe satenii cu care am venit si care au resit sa intre in Cetatea Albastra.

TOMA

Eun ii voi aduna pe ceilalti ucenici.

IZVOR
Si eu aduc 4 baieti.

TASSO
Bravo!

EMA
Si eu?

Intrebarea ii incurca pe ceilalti. Tasso si Toma se gandesc.

TASSO
Tu stai la croitorie.

TOMA
Da, e periculos.

EMA
(suparata si jignita)
Nu va e rusine sa ma excludeti?
Cine va credeti, ma rog? Voi lupta
si eu.

Si Ema goleste paharul de vin pe care-l are in fata si-l tranteste cu putere de masa. Tasso si Toma nu mai spun nimic.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIUA.

Este dimineata si soarele lumineaza etajele de sus ale caselor si magazinelor. Cativa ucenici, baieti si fete, dschid magazinele. Izvor iese din brutarie si incepe sa deschida pravalia.

Pe strada apare o caruta mica, trasa de un magar. Este Mos Naut, iar pe langa caruta merge, pe jos, Tasso. Cei doi saluta si sunt salutati de ceilalti negustori care-si deschid pravaliile. Caruta merge incet si ajunge in dreptul brutariei. Tasso si Izvor incep sa descarce sacii de faina din caruta si intra in brutarie.

Magarul sta linistit si asteapta ca stapanii sa termine de descarcat.

Langa caruta se apropie Ema. Din brutarie iese Izvor.

IZVOR
Buna dimineata.

EMA
Buna.

Si Izvor ia un sac de faina, il pune pe umeri si intra in brutarie. De acolo iese Tasso care o vede pe Ema.

TASSO
Buna dimineata.

EMA
Buna. Vad ca ati fost la targ.

TASSO
(in timp ce ia un sac de
faina)
Pe datorie am targuit, bani nu mai
avem, ni i-a luat Locotenentul
Inceput pe toti.

Tasso pune sacul pe umeri si se opreste in fata Emei.

TASSO (CONT'D)
Voi?

EMA
Noi asteptam pe la pranz sa vina
negustorul de stofe.

TOMA
(care apare langa cei doi)
Si noi la fel, il asteptam pe
mesterul Mar sa vina pe la 6 seara,
a plecat de la 3 dimineata dupa
piei noi.

TASSO
Si le ia pe datorie?

TOMA
Cam asa ceva. S-a imprumutat de la
sora-sa cu ceva bani.

EMA
Pai n-ai spus ca e la pat doua
saptamani?

TOMA
Asa i-a spus doctorul, dar el s-a
trezit brusc, s-a dus la sora
dumnealui, a imprumutat bani si a
plecat dupa marfa noua.

TASSO
La noapte ramane cum am stabilit.

Tasso se uita la cei doi care raspund afirmativ din cap. Din
brutarie iese Izvor, urmat de Mos Naut

NAUT

Suntem in intarziere, Tasso. Hai ca o sa aveti tot timpul de vorbit mai tarziu.

Toma si Ema il saluta poe Mos Naut.

TOMA

Buna dimineata.

EMA

Buna dimineata.

NAUT

Buna, buna.

Si Mos Naut se duce la caruta de unde ia un sac mic, se intoarce si intra in brutarie. Tasso intra dupa el, iar Toma si Ema pleaca.

EXT. TERASA CASEI PESCARULUI ALB/PORTUL CETATII ALBASTRE.
ZIUA.

Pe terasa stau Batranul si Tanarul care au venit seara cu Nobilul M. cand au fost vazuti de Amos si de Nonso. Cei doi se uita la Nava Amiral care este incarcata in acest moment cu aur albastru si cu pietre pretioase. Batranul are un ocheon cu care studiaza atent activitatea din jurul acestei corabii. Prin ocheon el vad hamalii cum incarca lazile mari de lemn, Scribii care noteaza cu grija fiecare lada si soldatii care pazesc corabia.

Din casa iese Femeia care era aseara cu Batranul, Tanarul si cu Nobilul M. Ea aduce o tava cu un ceainic, 3 cani si le pune pe masa de lemn la care stau Batranul si Tanarul. Batranul lasa pe masa ocheonul si-si umple o cana cu ceai. Femeia ia ocheonul si se uita la cei care incarca corabia din port. Batranul ia doi biscuiti de pe farfuria care e pe tava si incepe sa-i manance cu ceai. Tanarul nu spune nimic, sta si se uita la port.

In port, hamalii incarca corabia, Scribii noteaza fiecare lada incarcata pe corabie, soldatii patruleaza pe intregul port.

Pe terasa casei Pescarului Alb, Batranul bea ceai si mananca un biscuite, Tanarul nu spune nimic si se uita la port, iar Femeia priveste prin ocheon la ce se intampla in port.

Nobilul M. apare langa ei.

M.
De la ce ora au reinceput sa
incarce?

Cei 3 sunt surprinsi si se intorc spre Nobilul M.

M. (CONT'D)
V-am speriat? Da-mi si mie ceai.
(Femeia pune intr-o cana
ceai si i-o da Nobilului
M.)
Cand au reinceput?

BATRANUL
De cum s-a luminat de ziua, nici
soarele n-apucase sa rasara cand au
sosit primele carute cu soldati si
cu Scribi.

M.
Cate carute au adus pana acum?

BATRANUL
36. Asta e a 37-a.

O caruta cu soldati si cu un Scrib tocmai intra in port.

BATRANUL (CONT'D)
Uite-o pe-a 38-a.

Nobilul M. indreapta ocheanul spre noua caruta si vede
birjarul, langa el Scribul, apoi lazile mari din caruta,
soldatii care merg pe jos si cei de pe cai care pazesc
transportul. Caruta merge incet spre corabia care este
incarcata.

M.
Cati soldati pazesc Nava Amiral?

BATRANUL
22 si un locotenent.

M.
Si marinari cati o sa fie?

BATRANUL
12 sunt suficienti.

M.
Nu e putin?

BATRANUL
Nici putini, nici multi, exact cati
trebuie.

Nobilul M. cerceteaza portul, apoi lasa ocheanul pe masa, se ridica si pleaca spre casa.

M.

Hai inauntru.

Batranul si Tanarul se ridica de la masa si-l urmeaza pe Nobilul M. Femeia strange de pe masa canile, le pune pe tava pe care o ia in mana si pleaca spre casa.

EXT. STRADA NEGUSTORI. NOAPTEA.

Pe strada negustorilor este forfota mare. Facliile lumineaza strada unde se ridica doua baricade. Negustorii, ucenicii, copii, femei, tineri si batrani aduc tot felul de obiecte din case pentru a ridica baricadele care blocheaza strada.

Pe strada apare Tasso care este in fruntea unui grup de barbati si de femei, tineri si batrani. Acestia sunt bine primiti de restul si se apuca, imediat, de construit baricadele. Tasso o vede pe Ema si se duce la ea.

TASSO

Buna seara.

EMA

(se bucura ca-l vede)

Buna. Ai mai adus oameni.

TASSO

Din satul meu, toti il urasc pe Locotenentul Inceput pentru ca le-a omorat familiile.

TOMA

(care s-a apropiat de cei doi)

Hai, Tasso, frate, ca e de munca, nu de vorbit.

Tasso si Ema pufnesc in ras si se apuca de ridicat baricadele.

In fata usii cizmariei, pazind sa nu intre nimeni, sta Capitanul garzii personale a Reginei Halima. Capitanul nu poarta uniforma sa de militar, ci este imbracat in haine civile, o pelerina lunga pana la genunchi si pe cap o palarie cu boruri mari care ii ascunde fata. Capitanul se uita atent la cei care ridica baricadele si pazeste usa cizmariei.

INT. CIZMARIA. NOAPTEA.

Intr-o camera a cizmariei, in jurul unei mese de lucru, asezati pe tabureti de lemn sunt mesterul Mar, Mos Naut, coritoreasa, Doamna Cristina, si Luiza, doamna de incredere a Reginei Halima. Incaperea este slab luminata de o lumanare groasa care este pe masa, in mijlocul celor patru.

LUCRETIA

Ce obtineti cu baricadele, astea?
Nu inteleg.

MAR

Surioara mea, ce nu-ntelegi? Ne
trebuie timp ca sa onoram
comenziile pe care deja le avem.

NAUT

Locotenentul Inceput ne ia acum si
materiile prime, nu numai banii.

CRISTINA

E turbat. Nu mai are rabdare sa ne
vindem produsele si sa ne ia doar
banii.

LUCRETIA

Exact, oricum o sa va ia banii.

MAR

Surioaro, Locotenentul mai are de
umplut o corabie si jumatate si se
grabeste, nu mai are timp.

NAUT

Si de-aia ne fura si materia prima.

CRISTINA

Si o vinde repe pe aur albastru, ca
sa nu mai zic ca-si umple si
propriile buzunare.

CRISTINA (CONT'D)

Bun, asta am inteles. Dar cum o sa
va paziti voi banii, asta nu
pricep?

NAUT

Doamna Lucretia, ucenicul meu a
venit cu o idee geniala. Planul
nostru este urmatorul: baricadele
astea ii vor impiedica pe soldati
sa ne ia proviziile.

MAR

Asa ca noi vom avea timp sa ne onoram comenzile pe care deja le avem.

CRISTINA

Dar nu vom lua bani pe ele.

MAR

Vom face liste cu cei care ne vor datora bani si cat trebuie sa ne dea. Cand toata nebunia asta va trece, cand corabiile o sa fie umplute si pleaca din port.

CRISTINA

Noi ne vom lua banii de la datornici.

NAUT

Iar eu ii voi hrani pe toti cat timp baricadele vor bloca strada noastra.

Toti tac. Mos Naut, mesterul Mar si Doamna Cristina se uita la Lucretia. Aceasta se gandeste, o clipa, doua, trei.

LUCRETIA

Si daca dupa aceea, nimeni nu va da banii?

MAR

Surioara mea draga, nu cred ca nimeni nu ne va mai da banii datorati. Poate unu, doi sa faca asa, ne-am ganbdit si cine ar putea sa faca asta.

CRISTINA

Dar pe restul ii stim oameni cinstiti si-i avem de mult timp clienti.

MAR

Si mai e ceva, in felul asta putem sa ne salvam o parte din bani, daca nu facem asa, Locotenentul Inceput sigur ne ia toti banii.

Lucretia tace si se gandeste, o clipa, doua, trei.

LUCRETIA

Bine, asa sa fie, cum spuneti voi.

MAR

Si sa-i transmiti surioara draga,
Reginei noastre ca o iubim si ca-i
vom ramane credinciosi pana la
moarte.

CRISTINA

Iar dupa ce se va termina toata
nebuia asta, o sa-i daruiesc o
rochie noua din cea mai fina
matase.

NAUT

Si eu voi concepe un cozonac care
sa-i poarte numele.

MAR

Iar eu o sa-i daruiesc o pereche
noua de pantofi ca cei pe care i-a
purat la nunta cu Regele Chinedu
ca sa-ntinereasca a doua oara.

Lucretia nu spune nimic, se uita doar la interlocutorii ei
care sunt increzatori in planul lor.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIUUA.

Baricadele au blocat strada negustorilor. Pe ele sunt urcate
multe persoane printre care Tasso, Toma, si Ema care stau
impreuna. Este o tacere apasatoare, nimeni nu spune nimic,
toata lumea asteapta incordata.

De dupa coltul strazii apare in fuga Iazvor care ajunge la
baricada pe care se afla Tasso, Toma si Ema, se pune pe
burta, se strecoara pe sub baricada si ajunge pe partea
cealalta.

IZVOR

Vin soldatii.

Copilul respira greu si este speriat. De pe baricada, Tasso i
se adreseaza.

TASSO

Fugi in brutarie.

Izvor fuge in directia brutariei. Tasso se intoarce cu fata
spre locul de unde se asteapta sa vina soldatii. Dupa un
timp, Tasso se adreseaza celor de pe baricada.

TASSO (CONT'D)

Toata lumea stie de are de facut.

Barbatii si femeile de pe baricada aproba din cap. Toata lumea este inarmata cu bate si topoare mare si mici. Este liniste deplina. Cativa vin de la cealalta baricada si se urca pe cea pe care se afla Tasso, Toma si Ema. Toti asteapta incordati aparitia soldatilor.

Din departare incepe sa se auda zgomot de pasi. Zgomotul devine din ce in ce mai puternic. Acum se aud clar cizmele soldatilor care lovesc piatra cubica a strazii. Se aud si copitele calului Locotenentului Inceput. Zgomotul este mai tare, mai clar.

Dupa colt apar primii soldati care se deplaseaza in coloana. Soldatii intra pe Strada Negustori, fac cativa metri si se opresc. Soldatii din fata sunt loviti de cei din spate si coloana se opreste in dezordine. De dupa colt apare si Locotenentul Inceput pe calul sau. Cand vede baricada se opreste brusc. Soldatii sunt acum un grup dezordonat si se uita mirati la baricada.

Pe baricada toti se uita incordati la soldati.

Si Locotenentul este mirat, dar isi revine repede si da ordinul:

INCEPUT

Soldati, pe doua randuri,
incolonaarea!

Soldatii sunt scosi din adormire de acest ordin si se aseaza in doua randuri paralele in fata baricadei. Locotenentul se uita la baricada.

Pe baricada toti strang in maini batele si topoarele pe care le au.

Locotenentul este langa soldatii lui si da ordinul:

INCEPUT (CONT'D)

Baionetele la arme.
(soldatii scot baionetele
de la brau si le pun la
pusti. Dupa ce termina,
Locotenentul da ordinul)
La ataaac!!!

Si soldatii pornesc in fug cu pustiile in fata spre baricada. Soldatii ajung la baricada si incep sa o escaladeze, cei de pe baricada se ridica in picioare si incepe o lupta intre soldati si cei care apara baricada.

Primul atac al soldatilor este respins de cei de pe baricada, iar Locotenentul Inceput ordona regruparea.

INCEPUT (CONT'D)
Retragerea!!!

Inceput se aseaza la cativa metri in fata baricadei, iar soldatii se aduna langa el.

INCEPUT (CONT'D)
In coloana de atac!!!

Soldatii iar se pun in doua coloane paralele cu fata spre baricada. Unii dintre ei sunt raniti.

Si cei de pe baricada au ranitii lor care au coborat de pe baricada si sunt ingrijiti de Ema.

Locotenentul Inceput chema langa el un caporal.

INCEPUT (CONT'D)
Nu aveti munitie, nu?

CAPORALUL
Ne-ati ordonat sa nu luam munitie.
Avem doar baionetele.

INCEPUT
De unde sa stiu ca imbecilii se
revolta. In formatie.

Caporalul se duce langa soldati. Inceput se uita la baricada si ordona.

INCEPUT (CONT'D)
La ataaaac!!!

Soldatii pornesc al doilea val de atac, ajung la barida, se urca pe ea si incepe lupta cu cei de pe baricada. In spatele soldatilor, Locotenentul Inceput se agita si-si impinge oamenii de la spate. Soldatii, insa, nu reusesc mare lucru pentru ca cei de pe baricada se lupta cu multa indarjire. Soldatii pierd lupta si din ce in ce mai multi raniti sunt in randurile lor, in timp ce aparatorii baricadei par ca nu au nimic. Pana la urma, Locotenentul ordona retragerea.

INCEPUT (CONT'D)
Retragerea!!!

Soldatii se opresc din lupta si se retrag in dezordine la cativa metri distanta de baricada. Locotenentul se uita la cei de pe baricada.

Pe baricada, aparatorii sunt obositi, unii sunt raniti si toti ii privesc cu ura pe soldati.

Locotenentul este langa soldatii lui.

INCEPUT (CONT'D)
Retragerea la cazarma.

Soldatii se incoloneaza pentru mars si pornesc, inapoi, pe drumul de pe care au venit. Cand ii vad, cei de pe baricada incep sa strige victoriosi.

Pe baricada aparatorii ei ovationeaza, isi ridica topoarele si batele in aer si ii injura pe soldatii care se retrag.

Pe strada, Locotenentul Inceput se uita la cei de pe baricada si-l vede pe Tasso cum se uita la el. Cei doi se privesc o clipa, doua.

INT. CASA NOBILULUI M. NOAPTEA.

La masa lunga din sala mare a casei sale, Nobilul M. este asezat pe scaunul lui din capul mesei. Incaperea este luminata de cateva lumanari care sunt pe masa lunga.

Cand aude ceva miscare la usa, Nobilul M. se ridica in picioare si se indreapta spre usa care tocmai se deschide. Pe usa intra Lordul Down care este intampinat de Nobilul M.

M.

My Lord, ce bucuros sunt ca-mi
faceti onoarea de-a veni in umila
mea vagauna.

DOWN

(in timp ce cei doi isi
strang mainile)

Modestia dumitale, Nobile M. nu a
fost niciodata remarcata de
cineva, mai ales atunci cand este
oaspetele "umilei" tale case.
(spuse Down cu ironie)

M.

Nu oaspete, My Lord, stapan imi
sunteti si aici si-n toata cetatea.

DOWN

Cu mine stapan, Nobile M. isi fac
de cap toti pungasii din cetate.

M.

Nu e adevarat, My Lord. Luati loc,
va rog.

Si Nobilul M. il invita pe Lordul Down sa se aseze pe jiltul mare pe care a stat el in capul mesei. Din umbra, M. aduce un pocal cu vin si doua pahare de sticla cu picioare lungi.

Umple paharele cu vin si se aseaza pe un scaun la masa, langa Lordul Down. M. ia paharul in mana, la fel si Lordul Down si inchina.

M. (CONT'D)
In onoarea Lordului Down cu iubire,
slujitorul sau umil pentru
totdeauna.

DOWN
Amin.

Si cei doi ciocnesc, apoi beau din pahare.

DOWN (CONT'D)
(dupa ce pune paharul pe
masa)
Bun vin, Nobile M.

M.
(pune si el paharul pe
masa)
12 sticle din vinul asta sunt deja
in trasura voastra, My Lord.

DOWN
Mda, multumesc, o sa ma laud
Regelui cu el, dar eu am venit
pentru altceva.

M.
Va scult, My Lord.

DOWN
Am venit pentru...ceva mai mult.

M.
(nu-i place ce aude)
Mai mult?

DOWN
Si mai...pretios.

M.
(deja nu-i place ce aude)
Nu inteleg, My Lord.

DOWN
Vreau o suta de mii de lazi cu aur
albastru de la dumneata.

Si Down a spus ce vroia rapid, direct, ca o lovitura de sabie. Si chiar o lovitura a fost pentru Nobilul M. care face ochii mari, deschide gura si scoate sunete infundate.

DOWN (CONT'D)
 (incercand sa-l
 linisteasca pe M.)
 Totul cu rasplata, Nobile M., chiar
 cu profit.

Nobilul M. tot socat a ramas si nu poate articula nici o
 vorba. Lordul Down este deranjat de atitudinea lui M. si-l ia
 tare pe acesta.

DOWN (CONT'D)
 Hai, Nobile M. inceteaza cu teatrul
 asta. Averea ta este de doua ori
 mai mare.
 (Nobilul M. redevine
 serios)
 Mai am de incarcat 150 de mii de
 lazi cu aur albastru si toate cele
 500 de mii vor putea sa plece la
 Cetatea Regelui Verde.

M.
 Si de unde, My Lord, sa strang eu
 atata aur?

DOWN
 Lasa ca ai de unde. Si daca nu-ti
 ajunge, pot si eu sa te imprumut cu
 50 de mii de lazi cu aur albastru,
 cu o dobanda de inca 25 de mii de
 lazi, evident.

M.
 La toate v-ati gandit, My Lord.

DOWN
 Hai, lasa ironiile. Propunerea mea
 de afacere este foarte clara. Dar
 inainte mai pune un pahar de vin.
 (Nobilul M. nu face nici o
 miscare, se uita la Down)
 Hai odata ca nu am timp de pierdut.
 (Si Down il impinge usor
 pe M. Acesta ia sticla si-
 i umple paharul lui Down
 fara sa toarne si-n a
 lui. Down bea tot vinul,
 pune pe masa paharul gol
 si se uita la M.)
 Dumneata dai 100 de mii de lazi cu
 aur albastru. Daca ai nevoie iti
 dau cu imprumut 50 de mii de lazi
 cu o dobanda de 25 de mii de lazi.

(MORE)

DOWN (CONT'D)

Dupa ce convoiul va pleca, il voi convinge pe Rege sa-ti dea cheile Visteriei Regale. Ca esti bun negustor, ca esti econom, ca aia, ca ailalta. Dupa ce vei avea cheile, Regele iti va ordona sa umpli Visteria care acum e goala dupa ce au fost umplute cele 500 de mii de lazi.

(Down face o pauza si se uita la M. o clipa, doua)
Sper ca nu trebuie sa te invat eu cum sa umpli Visteria Regelui in timp ce si a dumatiale este goala.

Down tace si se uita la M. Acesta se uita fix la Down o clipa, doua, trei, dupa care intinde mana dupa pocalul cu vin si toarna in cele doua pahare. Pune pocalul pe masa si ridica paharul sau. Down ridica si el paharul.

M.

In cinstea Regelui Okot si sa fie intr-un ceas bun casatoria sa regala.

DOWN

Si noi slujitorii sai, sa fim fericiti langa Majestatea Sa.

M.

Amin.

Si amandoi beau pana la fund vinul din pahare.

EXT. STRADA NEGUSTORI. ZIU.

Soarele tocmai a rasarit si lumineaza etajele caselor de pe strada.

Tasso si Izvor impart painile facute de Mos Naut. Cei doi intra in brutarie de unde ies cu paine, covrigi si colaci pe care-i impart celor care sunt intre cele doua baricade.

Intr-o parte stau Toma si Ema.

EMA

A fost usor, ieri, astazi o sa fie alta zi.

TOMA

Ieri i-am surprins pe soldati. Astazi o sa revina pregatiti.

De cei doi se apropie Tasso.

TASSO

Nu-i nimic, in ateliere s-a lucrat
toata noaptea. Azi si maine sa mai
rezistam si planul nostru
functioneaza.

EMA

Sunt multe doua zile.

TASSO

Putem.

Si cei trei tac. Linistea este si intre cele doua baricade,
unii mananca, altii se uita peste baricada si asteapta
venirea soldatilor.

Un pescarus se aseaza pe acoperisul brutariei, care este la
mijlocul distantei dintre cele doua baricade, si incepe sa
tipe. Scoate sunete ascutite. Din departare, un alt pescarus
ii raspunde. Cel de pe brutarie tipa din nou, celalalt
pescarus ii raspunde, dar mai aproape. Apoi tacere, o clipa,
doua, trei. Toti de pe baricade privesc incordati in fata lor
in directia de unde trebuie sa apara soldatii. Brusca,
pescarusul de pe brutarie, iar tipa. Raspunsul celuilalt
pescarus se aude si mai aproape. De pe brutarie, pescarusul
zboara si cei de pe baricada aud zgomotul produs de coloana
de soldati care se apropie de ei. Zgomotul creste si, de dupa
colt, apar soldatii care se aseaza in doua randuri paralele
in fata baricadei. Apare si Locotenentul Inceput pe calul
lui. Un zgomot greoi de roti care se invart pe piatra cubica
ajunge pana la cei de pe baricada. Soldatii se dau la o parte
si, in mijlocul lor, apare un tun. Locotenentul ridica mana
dreapta, repede artileristii incarca tunul si, pana sa
inteleaga de pe baricada ce se intampla, Locotenentul lasa
mana in jos si o salva de tun este trasa spre baricada.
Ghiuleaua zboara peste baricada si loveste strada undeva
intre cele doua baricade.

Cei de pe baricade se sperie, iar unii fug.

Artileristii incarca repede tunul, Locotenentul ridica mana
dreapta, sta asa o clipa si o lasa in jos. O noua salva de
tun se aude. De data asta, ghiulea trece razant de baricada
si loveste un grup de barbati care se afla intre cele doua
baricade, omorand doi dintre ei.

Disperati unii escaladeaza a doua baricada si fug pe partea
cealalta. Tasso, Toma si Ema coboara de pe baricada si se
adapostesc dupa ea.

Artileristii incarca, repede, tunul. Locotenentul Inceput ridica mana dreapta si asteapta, o clipa, doua, trei si da semnalul pentru a treia salva de tun. De data asta ghiuleaua loveste in plin baricada pe care o spulbera si face o mare gaura in mijlocul ei.

Dupa baricada, oamenii sunt raniti si altii morti. Toma este mort, Tasso este acoperit de ramasitile baricadei aruncate in aer de ghiulea. Se aude strigatul soldatilor care au pornit la atac. Tasso este ametit si reuseste sa se ridice in picioare. Cu greu gaseste un topor care este tinut in mana de o femeie moarta. Tasso se apleaca si ia toporul. Are capul plin de sange si cu greu reuseste sa vada ceva. Tasso este repede inconjurat de soldatii care au patruns prin gaura din baricada si unul, din spate, il loveste cu patul pustii in ceafa. Tasso cade in genunchi.

Locotenentul Inceput intra si el prin gaura din baricada si se apropie de Tasso care ridica privirea si se uita la Locotenent. Cei doi se privesc in ochi.

INCEPUT

Baiete, ma cam tot impiedic de tine.

Locotenentul scoate un pistol de la brau si-l loveste cu manerul in tampla, pe Tasso care se prabuseste pe piatra cubica.

EXT. O STRADA DIN CETATEA ALBASTRA. ZIUA.

O cusca pe patru roti trasa de doi boi se misca incet, pe strada. In cusca sunt ranitii si supravietuitorii baricadei. Soldatii ii pazesc pe prizonieri si merg pe jos pe langa caruta.

Barbati, femei, tineri si batrani s-au strans pe langa acea carunta si-i privesc pe cei din cusca. Unii dintre ei sunt raniti si zac pe podeaua custii, altii sunt plini de sange si murdari si stau rezemati de peretii custii. Unul dintre cei raniti este Tasso. Parul, fata si camasa ii sunt pline de sange si murdare. Sta rezemat de un perete al custii si priveste, din cand, in cand, trecatorii care se uita la ei.

Trecatorii susotesc intre ei in timp ce-i privesc pe prizonierii din cusca care merge incet pe strada.

Printre cei care se uita la cusca cu prizonieri sunt si Marele Maestru Ayaju si Ucenicul sau, Amos. Cei doi stau pe marginea strazii, langa peretele unei cladiri in timp ce cusca trece prin fata lor.

In cusca, Tasso ridica privirea si se uita peste unmarul drept la trecatori. Il vede pe Amos care se uita la el. Cei doi se privesc pentru o clipa, doua, trei. Cusca in care este Tasso trece prin fata lui Amos si se indeparteaza. In spatele custii pornesc oamenii dupa ea. Marele Maestru si Amos se uita la cusca care se indeparteaza, dupa care pornesc in partea opusa.

INT. CABINETUL REGAL. ZIUA.

In cabinetul sau de lucru, Regele Okot studiaza mai multe liste cu numere. Langa el este Lordul Down care se uita si el la hartiile pe care Regele le tine in mana. La o distanta de cativa metri de cei doi sta in picioare Maestrul Bland.

Usa Cabinetului Regal se deschide si intra un capitan care se apropie de masa si asteapta. Regele ridica ochii din hartia pe care o are in mana si se uita la capitan

CAPITANUL

A sosit Marele Maestru Ayaju.

OKOT

Sa intre.

Capitanul se apleaca si pleaca. Regele continua sa se uite la foile pe care le are in mana. Usa Cabinetului Regal se deschide si intra Marele Maestru care se opreste in fata Regelui si se inclina.

AYAJU

Majestate.

OKOT

(se ridica de la locul lui
si se duce la Ayaju)

Mare Maestre imi pare bine ca te
revad.

(si cei doi isi strang
mainile)

Uitat-te si tu, 400 de mii de lazi
sunt gata de drum.

Si Regele ii da lui Ayaju un teanc de hartii. Ayaju le ia si se uita la Maestrul Bland care sta in picioare si care se apleaca atunci cand observa ca Ayaju il priveste.

OKOT (CONT'D)

Maestrul Bland tocmai m-a informat
ca Nava Amiral a fost incarcata cu
400 de mii de lazi; iar Lordul Down
mi-a spus ca maine vor fi gata si
restul de o suta de mii de lazi.

(MORE)

OKOT (CONT'D)

(Ayaju se uita la Down
care se apleaca in semn
de respect, iar Ayaju
face la fel)

Iti dai seama, Ay, Mare Maestru, am
cele 500 de mii de lazi pentru a
obține mana Printesei Ukamaka.

AYAJU

Este o veste buna, Majestate

OKOT

Foarte buna, Mare Maestre, cea mai
buna de pana acum.

DOWN

(intervine slugarnic)

A doua cea mai buna, prima a fost
incoronarea Majestatii Voastre.

Ayaju se uita la Lordul Down cat este de slugarnic. Regele
este putin derutat pentru ca a fost intrerupt, dar continua.

OKOT

A da, bine. Dar pentru mine asta e
prima.

DOWN

(insista)

Pentru poporul din Cetatea Albastra
este a doua.

OKOT

(iritat de intreruperile
lui Down)

Bine, bine.

(spre Ayaju)

Mare Maestre, am nevoie de tine.

(Ayaju se uita la Rege)

Da, da, de tine. Doar in tine am
incredere deplina. Tu trebuie sa
duci cele 500 de mii de lazi pana
la Cetatea Verde si sa te-ntorci cu
Printesa Ukamaka.

Ayaju a fost luat prin surprindere si este mirat.

OKOT (CONT'D)

Ce te miri, asa?

AYAJU

N-am mai navigat de mult,
Majestate.

OKOT

Asa, si marea a devenit uscat?

AYAJU

Nu, dar...

OKOT

S-apoi Nava Amiral are capitanul ei, marinarii ei si soldatii sub comanda unui locotenent. Tu trebuie sa-i coordonezi pe capitan si pe locotenent. Atat.

Si Regele se duce la masa lui de lucru, ia de acolo un pergament pe care i-l da lui Ayaju.

OKOT (CONT'D)

Ai aici ordinul meu prin care te numesc comandantul suprem al Navei Amiral. E redactat de Maestrul Bland.

Ayaju se uita la Maestrul Bland care se inclina, apoi citeste documentul. Dupa o clipa, doua, Regele intreaba:

OKOT (CONT'D)

E bine scris?

AYAJU

E foarte bine scris.

OKOT

Mare Maestre.

Si Regele il ia de brat pe Ayaju si impreuna se indeparteaza de ceilalti si ies pe terasa.

OKOT (CONT'D)

Ay prietene, te rog ajuta-ma. O iubesc enorm pe Printesa Ukamaka, vreau sa fie Regina Cetatii Albastre. Si cine stie, facem doi baieti, pe cel mare il pun pe tronul Cetatii Albastre si pe cel mic pe tronul Cetatii Verzi si-n felul asta Casa mea Regala va conduce cele mai puternice Cetati din Lumea Noastra.

AYAJU

(nu raspunde imediat, sta o clipa, doua si se gandeste, apoi spune)
Te ajut...prietene.

De bucurie, Regele il strange in brate pe Ayaju.
Copyright:0354/23.01.2024/DACINSARA

SFARSITUL EPISODULUI 2